

SFÂNȚA EVANGHELIE

a Domnului Iisus Hristos

de la Marco

CAP 1

Ioan, cu viață pusnicească, propoveduiaște și botează cu apă. Iară Iisus, cu Duhul Sfânt. Carele de la Ioan botezindu-Să, cu fiarăle trăind în pustie, după post de patruzeci de zile, de la satana Să ispiteaște și, dându-să Ioan, începe a propovedui în Galileea. Și chemând pre Simon și Andrei, Iacov și Ioan, a lui Zevedei, să suie în Capernaum și în cealelalte locuri ale Galileii. Și acolo, propoveduind, vindecă soacra lui Simon și leprosul, pre carele îl trimite la preoți, și mulți îndrăciți și bolnavi, mult minunându-să toți.

1. nceaperea Evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Mala. 2. Precum s-au scris în proroci:

3, 1 „Iată, Eu voi trimite îngerul Meu, înaintea feații Tale, carele va găti calea Ta înaintea Ta.

Isaia 3. Glasul celui ce străgă în pustie: „Gătiți calea Domnului, dreapte faceți cărările Lui”.

Mat. 4. Era Ioan, botezând în pustie și propoveduind botezul pocăinții întru iertarea păcatelor.

3, 4 5.* Și ieșea la dânsul tot ținutul Iudeii și ierusalimleanii, și să boteza în apa Iordanului de la el, mărturisindu-și păcatele sale.

3, 5 6.* Și Ioan era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împregiurul mijlocului său, și mâncând** vlăstări și miiare sălbată.

11, 22 7.* Și propoveduia, zicând: „Vine după mine Cel mai tare decât mine, Căruia nu sânt vreadnic a mă pleca să-l dezleg curealele încălțemintelor Lui.

3, 16 8.* Că eu v-am botezat pre voi cu apă, iară Ioan Acela vă va boteza cu Duhul Sfânt”.

1, 27 9. Și au fost în zilele acealea, au venit Iisus din Nazaretul Galileii și S-au botezat de la Ioan, în Iordan.

11, 16 2, 4 10. Și îndată, ieșind din apă, văzut-au ceriurile deschise și* Duhul, ca un porumb, pogorându-Să spre Dânsul.

*Luca 3, 22 11. Și glas au fost din ceriu: „Tu ești Fiiul Meu cel iubit, întru Carele bine am voit”.

12.* Și îndatăși L-au scos pre Dânsul Duhul

în pustie.

13. Și era acolo, în pustie, patruzeci de zile, ispitindu-Să de satana. Și era cu fierile și îngerii slujea Lui. *Ioan 1, 32

14.* Iară după ce s-au prins Ioan, venit-au Iisus în Galileea, propoveduind Evangheliia împărăției lui Dumnezeu. *Mat. 4, 1 Luca

15. Și zicând că: „S-au plinit vreamea și s-au apropiat împărăția lui Dumnezeu, pocăiți-vă și credeți în Evanghelie”. 4, 1

16.* Și umblând pre lângă Marea Galileii, văzut-au pre Simon și pre Andrei, fratele lui, aruncând mreajea în mare,** că era pescari. *Mat. 4, 12 Luca

17. Și le-au zis lor Iisus: „Veniți după Mine și vă voi face pre voi să fiți vânători de oameni”. 4, 14 Ioan 4, 43

18. Și ei îndată, lăsând mreajele, au mers după Dânsul. **Mat. 4, 18

19. Și, trecând de acolo puținel, văzut-au pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan, fratele lui, dirigându-și și ei mreajele, în corabie. Luca 5, 2

20. Și îndată i-au chemat pre ei. Și ei, lăsând pre tatăl său, Zevedeu, în corabie cu năieșiții, s-au dus după El.

21.* Și intrară în Capernaum și îndată, sâmbăta, intrând în sinagoga, învăța. *Mat. 14, 13

22.* Și să mira de învățătura Lui, că-i învăța pre ei ca Cel ce are putere, iară nu ca cărturarii. Luca 4, 31 *Mat.

23.* Și era, în sinagoga lor, un om cu duh necurat și au strigat, 7, 28 Luca

24. Zicând: „Oh! Ce easte noao și Ție, Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi pre noi? Te știi pre Tine cine ești, Sfântul lui Dumnezeu”. 4, 32 *Luca 4, 33

25. Iară Iisus l-au certat pre el, zicând: „Amuțeaste și ieși dintru dânsul”.

26. Și l-au scuturat pre el duhul cel necurat și, strigând cu glas mare, au ieșit dintr-însul.

27. Și s-au spăimântat toți, cât să întreba între sine, zicând: „Ce easte aceasta? Ce învățatură noao easte aceasta, că după putere porunceaste și duhurilor celor necurate și-L ascultă pre Dânsul?”

28. Și îndată au ieșit veastea Lui în toată laturea Galileii.

29.* Și îndată, ieșind din sinagoga, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei cu *Mat. 8, 14 Luca

4, 38

Iacov și cu Ioan.

30. Iară soacra lui Simon zăcea prinsă de friguri și îndată i-au spus de dânsa.

31. Și venind, o au rădicat pre dânsa, apucându-o de mână. Și o au lăsat pre dânsa frigurile îndată și slujii lor.

32. Iară făcându-să seară, apuind soarele, aducea la Dânsul pre toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și era adunată toată cetatea la ușă.

Luca 4, 14 [41] 34. Și au tămăduit pre mulți, carii pătimea rău, de multe fealiuri de boale și mulți draci au gonit; și nu lăsa dracii să grăiască, că-L știa pre El.

35. Și a doao zi, foarte de noapte sculându-Să, au ieșit și S-au dus în loc pustiu și acolo Să ruga.

36. Și au mers după El Simon și cei ce era cu el.

37. Și aflându-L pre El, I-au zis Lui că: „Toți Te caută”.

38. Și au zis lor: „Să mergem în orașele și în satele care sânt mai aproape, ca să propoveduiesc și acolo, că pentru aceasta am venit”.

39. Și propoveduia în adunările lor, în toată Galilea, și dracii scotea.

Mate. 8, 2 Luca 5, 12 40. Și au venit la El un bubos, rugându-L pre Dânsul și îngenunchind înaintea Lui, au zis Lui că: „De vei vrea, poți să mă curățești”.

41. Iară lui Iisus, făcându-l-se milă, tins-au mâna Sa și S-au atins de el și i-au zis lui: „Voiu, curățește-te”.

42. Și, zicând El, îndată s-au depărtat de la dânsul lepra și s-au curățit.

43. Și amenințându-i lui, numaidecât I-au lăsat pre el.

Levi. 14, 2 44. Și au zis lui: „Vezi, nimărui nimica să nu spui, ci, mergând, te arată preotului și du, pentru curățeniia ta, ce au poruncit Moisi întru mărturie lor”.

45. Iară El, ieșind, au început a propovedui multe și a vesti cuvântul, așa cât El mai mult aiavea nu putea întra în cetate, ci afară, în locuri pustii, era și vinea la El din toate laturile.

CAP 2

Cârtind cârturarii, căci ziseasă slăbănogului, ce-l slobozise prin podul căsii că i să iartă păcatele, poruncindu-i a-și purta patul, îl vindecă. La Levi, pre carele a urma după Sine chemasă, șezând cu mulți publicani la masă, pricina spune cârtind fariseii, pentru ce petreace cu păcătoșii și pentru ce ucenicii Lui nu postesc, pre carii, și spice sâmbăta smulgând, îi mântuiaște.

Mate. 9, 1 1. i iară au intrat în Capernaum și s-au auzit că easte în casă.

2. Și îndată s-au adunat mulți, cât nu mai putea încăpea nici la ușă și le grăia lor cuvânt.

Luca 5, 18 3. Și au venit la El, aducând un slăbănog, pre carele ducea patru.

4. Și, neputându-se ei a să apropiia de El,

pentru norod, au descoperit casa unde era, și, spărgând, au slobozit patul în care zăcea slăbănogul.

5. Iară Iisus, văzând credința lor, au zis slăbănogului: „Fiiule, iartă-să ție păcatele tale”.

6. Și era acolo unii din cârturari, șezind și cugetând întru inimile sale:

7. „Ce grăiaște Acesta așa hule?* Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?” *Iov 14, 4
Isaiia 43, 25

8. Și îndată, cunoscând Iisus, cu Duhul Său, că așa ar cugeta aceia întru sine, au zis lor: „Ce cugetați aceste întru inimile voastre?”

9. Ce easte mai lezne a zice slăbănogului: «Iartă-să ție păcatele», au a zice: «Scoală și-ți ia patul tău și umblă»?

10. Ci ca să știți că are Fiiul Omenesc putere a ierta păcatele pre pământ, au zis slăbănogului:

11. «Ție zic: Scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta».

12. Și s-au sculat îndată și, luându-și patul, au ieșit înaintea tuturor, cât să mira toți și lăuda pre Dumnezeu, zicând că: „Niciodată nu am văzut ca aceasta”.

13. Și iarăși au ieșit lângă mare și toată mulțimea vinea la Dânsul și îi învăța pre ei.

14.* Și, trecând, au văzut pre Levi, a lui Alfei, șezind la vamă și i-au zis lui: „Vino după Mine”. Și, sculându-să, au mers după El. *Mat. 9, 9
Luca 5, 27

15. Și au fost când au șezut El în casa lui, mulți și vameși și păcătoși ședea cu Iisus și cu ucenicii Lui, că era mulți și mergea după El.

16. Și, văzând cârturarii și fariseii pre El mâncând cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: „Pentru ce mănâncă și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”

17. Și, auzind Iisus, au zis lor: „Nu trăbuaște celor sănătoși doftor, ci celor bolnavi.* Că nu am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși, la pocăință”. *1 Tim. 1, 15

18. Și era ucenicii lui Ioan și a fariseilor ajunând și au venit și i-au zis Lui: „Pentru ce ucenicii lui Ioan și a fariseilor ajună, iară ucenicii Tăi nu ajună?”

19. Și le-au zis lor Iisus: „Au, doară, pot fiii nunții să ajune până când easte mirele cu dânsii? Câtă vreme easte mirele cu dânsii, nu pot să ajune.

20.* Iară vor veni zile când să va lua de la dânsii mirele și atunci vor ajuna întru acealea zile. *Mat. 19, 15
Luca 5, 35

21. Și nimene nu coasă peatec de pânză noao la haină veache, iară de nu, luoa-și-va sfârșitul său cea noao de la cea veachie și mai mare gaură va fi.

22. Și nimene nu bagă vin nou în foi vechi, iară de nu, sparge vinul cel nou foi și să varsă vinul și foi pier; ci vinul nou în foi noi să cade să se bage”.

- *Mat. 23.* **Și au fost mergând El sâmbăta prin**
12, 1 **sămănături și au început ucenicii Lui a**
Luca **merge, smulgând spice.**
6, 1 **24. Iară fariseii au zis Lui: „Vezi, ce fac**
sâmbăta ce nu să cade?”
- *1 Împă. 25. **Și El au zis lor:*** „**Au niciodată nu ați**
21, 6 **cetit ce au făcut David când au avut lipsă și**
au flămânzit el și cei ce era cu el?
26. Cum au intrat în Casa lui Dumnezeu, în
vreamea lui Aviatar, arhiereul, și pânila
punerii înainte le-au mâncat, care nu era
*Levi. **slobod să le mănâce*** numai preoților, și au
24, 9 **dat și celor ce era cu el?**
27. Și au zis lor: Sâmbăta pentru om s-au
făcut, iară nu omul pentru sâmbăta.
28. Dară Fiiul Omenesc easte Domn și
sâmbătei”.

CAP 3

După ce vindecă mâna cea sacă, ferindu-Să de meșteșugirea fariseilor, să depărtează gloatele de pretutindinea, curgând la Dânsul, a cărora neputincioși vindecă. Pre cei doisprăzeace de la Sine aleși (carii aici să numesc) îi trimite a propovedui, dându-le puteare preste neputințe și preste draci. Pre cărturari, ce blăstăma că cu Velzevuv scoate dracii, îi vedește de minciună, zicând: „Blăstămul împotriva Duhului Sfânt a fi neiertat”. Și care e muma și frații Lui.

- *Mat. 1. **i au intrat iarăși în sinagoga și**
12, 9 **era acolo un om, având mâna**
Luca **uscată.**
6, 6 **2. Și-L păzea pre El de-l va**
vindeca sâmbăta, ca să afle vină Lui.
3. Și au zis omului, celui ce avea mâna
uscată: „Stăi în mijloc”.
4. Și au zis lor: „Cade-să sâmbăta bine a
face au rău? Suflet a mântui au a piiarde?”
Iară ei tăcea.
5. Și, căutând spre ei cu mânie, întristân-
du-Să pentru împietrirea inimii lor, au zis
omului: „Întinde-ți mâna ta”. Și o au întins
și s-au făcut sănătoasă ca și ceaealaltă.
6. Și, ieșind fariseii îndată cu irodianii, au
*Mat. **făcut sfat asupra Lui,*** cum L-ar piiarde pre
12, 14 **El.**
7. Iară Iisus S-au dus cu ucenicii Săi cătră
mare și după Dânsul au mers norod mult din
Galilea și din Iudea,
8. Și din Ierusalim și Idumea, și din ceaea
parte de Iordan și din Tir și din Sidon, mul-
țime multă, auzind câte făcea, au venit la
Dânsul.
9. Și au zis ucenicilor Săi să fie corabiia la
Dânsul, pentru norod, ca să nu-L împresoare
pre El.
10. Că tămăduia pre mulți, cât Îl impresura
pre El, ca să se atingă de El, câți avea boale.
11. Și duhurile ceale necurate, cându-L
vedea pre El, cădea înaintea Lui și striga,
zicând că: „Tu ești Fiiul lui Dumnezeu”.

12. Și mult îi certa pre ei, ca să nu-L vădeas-
că pre El.

13.* Și S-au suit în munte și au chemat pre *Mate.
carii au vrut El însuși și au venit la El. 10, 1

14. Și au făcut pre doisprăzeace să fie cu Luca
Dânsul și să-i trimiță pre ei să propove- 6, 13
duiască.

15. Și să aibă puteare a vindeca boalele și
a scoate dracii.

16. Și lui Simon i-au pus nume Petru.

17. Și pre Iacov a lui Zevedei, pre Ioan,
fratele lui Iacov (și le-au pus lor nume
Voanarghes, adecă fiii tunetului).

18. Și pre Andreiu și pre Filip și Vartolo-
meiu și pre Mateiu și pre Toma și pre Iacov
a lui Alfei și pre Tadeiu și pre Simon Cana-
nitul.

19. Și pre Iuda cel din Iscariot, carele L-au
și vândut pre Dânsul, și au venit în casă.

20. Și s-au adunat norodul iară, cât nu putea
ei nici să mănânce pâne.

21. Și, auzind cei ce era la Dânsul, au ieșit
să-L prinză pre El, că zicea că: „Nu-Și easte
în fire”.

22. Iară cărturarii, carii ieșisă din Ierusalim,
zicea* că are pre Velzevuv și cum că cu dom- *Mate.
nul dracilor scoate pre draci. 9, 34

23. Și, chemându-i pre ei, grăia lor în pilde:
„Cum poate satana pre satana să scoată?”

24. Și, de să va despărți împărăția întru
sine, nu poate sta împărăția aceea.

25. Și de să va despărți casa întru sine, nu
poate sta casa aceea.

26. Și, de vreme ce satana s-au sculat
însuși asupra sa și s-au despărțit, nu poate
sta, ci are sfârșit.

27. Nimene nu poate să răpească vasăle
celui tare, întrând în casa lui, de nu va
lega întâiu pre cel tare și atunci va jefui casa
lui.

28.* Amin zic voao că toate păcatele să vor *Mat.
ierta fiilor omenesti și hulele, oricâte vor 12, 31
huli. Luca

29. Iară cine va huli asupra Duhul Sfânt nu 12, 10
are iertăciune în veaci, ci easte vinovat [1] Ioan
județului de veaci”. 6 [5], 16

30. Pentru că zicea: „Duh necurat are”.

31.* Deci au venit muma Lui și frații Lui și, *Mat.
stând afară, au trimis la Dânsul, chemând 12, 46
pre El. Luca

32. Și ședea norodul împrejurul Lui și au 8, 19
zis Lui: „Iată, mumă-Ta și frații Tăi și
sororile Tale Te caută pre Tine afară”.

33. Și le-au răspuns lor, zicând: „Cine easte
muma Mea și frații Mie?”

34. Și, căutând la cei ce ședea împregiurul
Său, au zis: „Iată, mumă-Mea și frații Miei.

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu,
acela fratele Mieiu și sora Mea și muma Mea
easte”.

CAP 4

Pilda sămănătorului o pune înainte, carea ucenicilor o tâlcuiaște. Zice să se puie candela pre sfeășnic. Adăogând pildele de sămânța pre pământ aruncată, carea creăște dormind sămănătorul, și de grăunțul de muștariu. Iară ucenicilor, deosebi, toate le tâlcuiaște. Deșteptându-Să în corabie, viforul mării domoleaște.

*Mat.
13, 1
Luca
8, 4

1. **S**i iară au început Iisus a învăța lângă mare și s-au adunat la Dânsul norod mult, cât au intrat El însuși în corabie și au șezut în mare, iară norodul sta tot pre pământ, lângă mare.

2. Și învăța pre ei în pilde mult și le grăia lor întru învățătura Sa.

3. „Ascultați! Iată, au ieșit sămănătorul să samene.

4. Și au fost când sămăna, una au căzut lângă cale și au venit pasărilor ceriului și o au mâncat pre ea.

5. Iară alta au căzut pre piază, unde nu avea pământ mult, și îndată au răsărit, pentru că nu avea pământ adânc.

6. Și, răsărind soarele, s-au veștejit și, pentru că nu avea rădăcină, s-au uscat.

7. Alta au căzut în mărăcini și s-au înălțat mărăcinii și o au înecat și nu au dat rod.

8. Alta au căzut în pământ bun și da rod, înălțându-să și crescând, și au adus una treizeci, și alta, șeaszeci, și alta, o sută”.

9. Și grăia lor: „Cel ce are urechi de auzit să auză”.

10. Iară când au fost sângur, L-au întrebat pre El cei ce era lângă Dânsul, cu cei doisprăzece, de pildă.

11. Și le-au zis lor: „Voao easte dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iară celor din afară toate în pilde sânt lor.

*Isaiia 6, 9
Mat. 13, 14
Ioan 12, 40
Fapte. 28, 26

12.* Ca, privind, să privească și să nu vază, și, auzind, să auză și să nu înțaleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să se iarte lor păcatele”.

13. Și le-au zis lor: „Dară, nu știți pilda aceasta? Și cum veți putea să înțalegeți toate pildele?

14. Cel ce samănă cuvântul samănă.

*Roma. 11, 8

15.* Iară aceștea sânt cei de lângă cale, unde să samănă cuvântul, și când aud, îndată vine satana și ia cuvântul care easte sămănat în inimile lor.

16. Și aceștea sânt așijderea cei sămănați pre pietriș, care, când aud cuvântul, îndată-l priimesc cu bucurie.

17. Și nu au rădăcină întru sine, ci sânt până la o vreme, apoi, când să face năcaz sau goană pentru cuvânt, îndată să smintesc.

18. Iară aceștea sânt cei sămănați în mărăcini, carii aud cuvântul.

19. Ci grijle veacului acestuia și înșelă-

ciunea bogăției* și pofta celorlalte întrând, îneacă cuvântul și să face făr' de rod. *1 Tim. 6, 17

20. Și aceștea sânt cei sămănați în pământ bun, carii aud cuvântul și-l priimesc și rodesc, unul treizeci, și unul șeaszeci, și unul o sută”.

21.* Și grăia lor: „Au, doară, vine făcliia ca să se puie supt obroc sau supt pat, au nu să se puie în sfeășnic? *Mat. 5, 15
Luca

22.* Că nu easte ceva de taină ca să nu să areate, nici s-au făcut ascuns, ci ca să vie întru arătare. 8, 16
11, 33
*Mate.

23. De are cineva urechi de auzit, să auză”. 10, 26

24. Și zicea lor: „Păziți ce auziți!* Cu ce măsură măsurați să va măsura voao și să va adaoge voao, celor ce auziți. *Luca 8, 17

25.* Că cel ce are da-se-va lui, și cel ce nu are și ce are să va luoa de la dânsul”. *Mate. 7, 2

26. Și zicea: „Așea easte împărăția lui Dumnezeu, în ce chip easte după ce aruncă omul sămânța în pământ. Luca 6, 38

27. Și doarme și să scoală, zioa și noaptea, și sămânța răsare și creăște cum nu știe el.

28. Că pământul din sine rodeaște mai înainte iarbă, după aceaea spic, apoi grâu deplin în spic.

29.* Iară când să coace rodul, îndată trimite seacerea, că au sosit secerișul”. *Mate. 13, 12

30.* Și zicea: „Cui vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Au cu ce pildă o vom închipui? 25, 29
Luca 8, 18

31. Ca grăunțul de muștariu care, când să samănă în pământ, easte mai mic decât toate sămințele pământului. 19, 26
*Mate. 13, 21

32. Și, după ce să samănă, creăște și să face mai mare decât toate legumile și face ramuri mari, cât pot lăcui supt umbra lui paserile ceriului”. Luca 13, 19

33. Și cu pilde ca aceștea multe grăia lor cuvântul, precum putea auzi.

34. Iară făr' de pildă nu grăia lor; iară ucenicilor Săi, deosebi, le spunea toate.

35. Și le-au zis lor, în zioa aceaea, după ce au însărat: „Să treacem de ceaea parte”.

36.* Și, slobozind norodul, L-au luat pre El, așea cum era în corabie, și era și alte corăbii cu Dânsul. *Mate. 8, 23
Luca

37. Și s-au făcut vifor mare de vânt, iară valurile să varsa în corabie, cât era să se afunde. 8, 23

38. Și El era la cârmă, dormind pre căpătăiu, și L-au deșteptat pre Dânsul și l-au zis Lui: „Învățătoriule, dară, nu socotești că perim?”

39. Și, sculându-Să, au certat vântul și au zis mării: „Taci, conteneăște-te!” Și au stătut vântul și s-au făcut liniște mare.

40. Și au zis lor: „Ce santeți așea înfricoșeați? Cum nu aveți credință?”

41. Și să temea cu frică mare și zicea unul cătră altul: „Cine easte Acesta că și vântul și marea ascultă de El?”

CAP 5

În ținutul gadareanilor, vindecă pre cel cumplit îndrăcit de un leghion de draci, cărora le îngăduiaște a intra în porci. Nici lasă să meargă după El cel ce să mântuisă. Vindecând muiarea de curgerea sângelui, vine la casa lui Iair și învie fata lui.

- *Mate. 8, 28
Luca 8, 26
1. **S**i au venit de ceaea parte de mare, în laturea gadareanilor.*
 2. Și ieșind El din corabie, îndată L-au întâmpinat pre El un om din mormânturi, cu duh necurat,
 3. Carele lăcuia în mormânturi, pre carele nu putea nimene să leage, nici cu lanțuri de fier.
 4. Pentru că de multe ori, fiind el legat cu obezi și cu lanțuri de fier, să rumpea de la dânsul lanțurile și obezile să sfărma, și nimene nu putea să-l domolească pre dânsul;
 5. Și totdeauna, zioa și noaptea, striga prin munți și prin mormânturi și bătându-se cu pietri.
 6. Iară văzând pre Iisus de departe, au alergat și s-au închinat Lui.
 7. Și, strigând cu glas mare, au zis: „Ce e mie și Ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezeu, Celui de Sus? Juru-Te pre Tine, Dumnezeu, să nu mă muncești pre mine”.
 8. Că zicea lui: „Ieși duh necurat din om!”
 9. Și l-au întrebat pre el: „Care-ți easte numele?” Și au răspuns, zicând: „Legheon îmi easte numele, că sântem mulți”.
 10. Și L-au rugat pre El mult să nu-i trimiță pre ei afară din ținut.
 11. Și era acolo, lângă munte, o turmă mare de porci, de păștea.
 12. Și-L ruga pre El toți dracii, zicând: „Trimite-ne pre noi în porci, să intrăm într-înșii”.
 13. Și i-au slobozit pre ei Iisus îndată și, ieșind duhurile ceale necurate, au intrat în porci, și s-au pornit turma de pre țermure în mare, și era ca la doao mii, și s-au înecat în mare.
 14. Iară cei ce păștea porcii au fugit și au spus în cetate și în sate și au ieșit să vază ce s-au făcut.
 15. Și au venit la Iisus și au văzut pre îndrăcitul șezind și îmbrăcat și întreg la minte, carele avuseasă legheon, și s-au temut.
 16. Și cei ce au văzut le-au spus lor cum s-au făcut celui îndrăcit, și de porci.
 17. Și au început a-L ruga pre Dânsul ca să se ducă din hotarale lor.
 18. Și, întrând El în corabie, ruga pre El cel ce fuseasă îndrăcit, ca să fie cu Dânsul.
 19. Iară Iisus nu l-au lăsat pre el, ci i-au zis lui: „Mergi în casa ta, la ai tăi, și spune lor câte Ț-au făcut Ție Domnul și te-au miluit”.
 20. Și s-au dus și au început a propovedui în Decapoli câte i-au făcut Iisus lui, și toți să mira.

CAP 5

21. Și, trecând Iisus în corabie, iară dincolo s-au adunat norod mult la El și era lângă mare.

22.* Și, iată, au venit unul din mai-marii sinagogăi, anume Iair, și, văzind pre Dânsul, au căzut la picioarele Lui.

*Mate. 9, 18
Luca

23. Și ruga pre Dânsul mult, zicând că: „Fata mea spre sfârșit easte, vino de-Ți pune pre dânsa mânilor, ca să se mântuiască și să fie vie”.

8, 41

24. Și au mers cu dânsul și după El mergea noroade multe și împresura pre Dânsul.

25. Și o muiare, fiind întru curgerea sângelui de doisprăzece ani,

26. Și mult chinuind de la mulți doftori, și cheltuindu-și ale sale toate și neaflând nici un folos, ci mai vartos în mai rău viind,

27. Auzind de Iisus, au venit în norod, dinapoi, și s-au atins de haina Lui.

28. Că zicea că: „Măcar de mă voiu atinge de hainele Lui, mă voiu mântui”.

29. Și îndată s-au oprit izvorul sângelui ei și au simțit cu trupul că s-au vindecat de boală.

30. Și îndată, cunoscând Iisus întru Sine putearea care ieșisă dintru Dânsul, întorcându-Să cătră norod, au zis: „Cine s-au atins de hainele Meale?”

31. Și au zis Lui ucenicii Lui: „Vezi norodul împresurându-Te și zici: «Cine s-au atins de Mine?»”

32. Și căuta împregiur, să vază pre ceaea ce au făcut aceasta.

33. Iară muiarea, temându-să și tremurând, știind ce să făcusă ei, au venit și au căzut înaintea Lui și au spus Lui tot adevărul.

34. Iară El au zis ei: „Fată, credința ta te-au mântuit, mergi cu pace și fii sănătoasă de boala ta”.

*Luca 7, 8
8, 48

35. Și, încă grăind El, au venit de-ai mai-marelui sinagogăi, zicând că: „Fata ta au murit, ce mai ostenești pre Învățătorul?”

36. Iară Iisus îndată, auzind cuvântul ce să zicea, au zis mai-marelui sinagogăi: „Nu te teame, ci numai creade”.

37. Și pre nici unul nu l-au lăsat să meargă după Sine, numai pre Petru și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și au venit în casa mai-marelui sinagoghii și au văzut gâlceavă, plângând și văietându-să mult.

39. Și, întrând, au zis lor: „Ce gâlceviți și plângeți? Nu au murit prunca, ci doar-me”.

40. Și râdea pre El. Iară El, scoțând pre toți afară, au luat pre tatăl pruncii și pre muma ei și pre cei ce era cu dânsul și au intrat unde zăcea prunca.

41. Și, prinzând mâna pruncii, au zis ei: „Talita Kumi”, carea să tâlcuiaște: „Pruncă, (Ție zic) scoală!”

42. Și îndată s-au sculat prunca și

umbla, că era de doisprăzece ani, și s-au spăimântat cu spaimă mare.

43. Și le-au poruncit lor mult să nu știe nimene de aceasta și au zis să-i dea ei să mănânce.

CAP 6

De învățătura lui Hristos în moșiia Lui să minunează, măcar că pentru a lor necredință puține minuni au făcut acolo. Pre ucenici, trimițându-i a propovedui, îi învață ce trebuie să facă. Irod, auzind veasta lui Iisus, zice a fi înviat Ioan Botezătorul, a căruia cap fâmeii jucătoare pentru jurământ l-au fost dat. Cu cinci pâni și doi pești, cinci mii de bărbați satură în pustie. Umblând pre mare, viforul domoleaște. În pământul Ghenisaretului, cu atingerea tiviturii veșmântului, pre mulți tămăduiaște.

*Mate.
13, 54
Luca
4, 16

1.* i au ieșit de acolo și au venit la moșiia Sa și după Dânsul au mers ucenicii Lui.

2. Și, fiind sâmbătă, au început a învăța în sinagoga și mulți, auzind, să mira, zicând: „De unde Acestuia sânt aceastea? Și carea e înțelepciunea cea dată Lui și puteri ca aceastea să fac prin mâinile Lui?”

Ioan 3. Au nu easte Acesta teslariul, Fiiul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosie și a lui Iudii și a lui Simon? Au, doară, nu sânt și sororile Lui aici, la noi?” Și să smintea întru El.

Mate. 4. Iară Iisus le zicea lor că: „Nu easte proroc necistit, fără numai în moșiia sa și întru rudeni și în casa sa”.

5. Și nu putea acolo să facă nici o putere, numai ce au tămăduit puținței neputincioși, puind mâinile preste ei.

6. Și Să mira pentru necredința lor și umbla împregiur prin sate, învățind.

Mat. 7. Și au chemat pre cei doisprăzece și au început a-i trimite pre ei câte doi și le-au dat lor putere preste duhurile ceale necurate.

8. Și le-au poruncit lor să nu ia nimica pre cale, ci numai toiag, nici traistă, nici pâne, nici bani în pungă (a),

Fapt. 9. Ci încălțați cu încălțăminte, și să nu să îmbrace cu doao haine.

10. Și zicea lor: „Ori în ce casă veți intra, acolo rămâneți, până ce veți ieși de acolo.

Mate. 11. Și oricâți nu vă vor priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieșind de acolo scuturați praful cel de supt picioarele voastre, spre mărturie lor. Amin zic voao, mai ușor va fi sodomleanilor și gomoreanilor în zioa județului, decât cetății aceia”.

12. Și, ieșind ei, propoveduia ca să se pocăiască.

Ioan 13. Și draci mulți scotea și ungea cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i vindeca.

Mate. 14. Și au auzit împăratul Irod (că să vădisă numele Lui) și zicea că Ioan

4 [14], 1, 2
Luca
9, 7

8. (a) În brâu.

Botezătorul s-au sculat din morți și pentru aceasta să lucrează puteri întru el.

15. Alții zicea că Iie easte; iară alții zicea că proroc easte sau ca unul din proroci.

16. Și, auzind Irod, au zis că: „Acesta easte Ioan, pre carele eu l-am tăiat, acela s-au sculat din morți”.

17.* Că Irod acesta, trimițind, au prins pre Ioan și l-au legat pre el în temniță pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci luoasă pre ea muiare. *Luca 3, 19

18. Că zicea Ioan lui Irod* că: „Nu ți să cade ție să ții muiarea fratelui tău”. *Levi. 18, 16

19. Iară Irodiada cugeta piarderea lui și vrea să-l omoară și nu putea.

20. Că Irod să temea de Ioan, știindu-l pre el bărbat drept și sfânt și-l socotea pre el, și, ascultându-l pre dânsul, multe făcea și cu drag asculta pre el.

21. Și, întâmplându-să o zi cu prilej bun, când Irod făcea ospățul nașterii sale boiarilor săi și căpitanilor și celor mai mari ai Galileii,

22. Și, întrând fata Irodiadei și jucând și plâcând lui Irod și celor ce șădea cu dânsul, au zis împăratul cătră fată: „Ceare de la mine ce vei vrea și voiu da ție”.

23. Și s-au jurat ei că: „Orice vei ceare de la mine voiu da ție până la jumătate din împărăția mea”.

24. Iară ea, ieșind, au zis mumi sale: „Ce să ceiu?” Iară ea au zis: „Capul lui Ioan Botezătorul”.

25. Și, întrând, îndată, cu degrab la împăratul au cerut, zicând: „Voiu să-mi dai, acum, în tipsie, capul lui Ioan Botezătorul”.

26. Și s-a întristat împăratul, dar, pentru jurământul și pentru cei ce șădea împreună cu dânsul, nu au vrut să o scârbească pre ea.

27. Și, îndată trimițind împăratul pre străjuitorul, au poruncit să aducă capul lui.

28. Iară el, mergând, i-au tăiat capul lui în temniță și l-au adus în tipsie și l-au dat featei și fata l-au dat mâne-sa.

29. Și, auzind ucenicii lui, au venit și au luat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30.* Și s-au adunat apostolii la Iisus și i-au spus Lui toate câte făcuse ei și câte învățase. *Luca 9, 10

31. Și au zis lor:* „Veniți voi înșivă deosebi în loc pustiu și vă odihniți puțințel”. Că era mulți carii venea și să ducea și nici vreame să mănânce nu avea. *Mat. 14, 13

32. Și s-au dus în loc pustiu, singur cu corabiia. Ioan 6, 1

33. Și i-au văzut noroadele pre ei mergând, și l-au cunoscut pre El mulți și alerga pedestri acolo, de prin toate cetățile, și au sosit înaintea lor și s-au adunat la Dânsul.

Mate. 34. Și, ieșind, Iisus au văzut norod mult și I S-au făcut milă de ei, pentru că era ca oile care nu au păstoriu, și au început a-i învăța pre ei multe.

35. Și, iată, fiind vreme multă, s-au apropiat la Dânsul ucenicii Lui și au zis că: „Locul este pustiu și vreme au trecut multă.”

36. Slobozește-i pre ei, ca să meargă în satele de pimpregiur și în orașe, să-și cumpere pâni, că nu au ce mânca”.

Luca 37. Iară El, răspunzind, au zis lor: „Dați-le voi lor să mănânce”. Și au zis ei Lui: „Poate, mergând, vom cumpăra pâni de doao sute de dinari și le vom da lor să mănânce”.

38. Iară El au zis lor: „Câte pâni aveți? Meargeți și vedeți”. Și, după ce au văzut, I-au zis Lui: „Cinci pâni și doi pești”.

Ioan 39. Și au poruncit lor să-i așeze pre toți, rânduri, rânduri, pre iarbă verde.

40. Și au șezut ceate, ceate, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și, luând ceale cinci pâni și cei doi pești, căutând la ceriu, le-au blagoslovit și au frâmt pânilor și le-au dat ucenicilor Săi ca să le puie lor, și cei doi pești i-au împărțit tuturor.

42. Și au mâncat toți și s-au săturat.

43. Și au luat doaosprăzeace coșuri pline de sfărmituri și din pești.

44. Și era cei ce mâncase pânilor ca cinci mii de bărbați.

45. Și îndată au silit pre ucenicii Săi să între în corabie și să meargă înaintea Lui, de ceaea parte, cătră Vitsaida, până ce va slobози El norodul.

46. Și, slobozindu-i pre ei, S-au dus în munte să Se roage.

47. Și, făcându-să seară, era corabiia în mișlocul mării și El sânșur pre pământ.

Mate. 48. Și au văzut pre ei trudindu-să vânslind (că era vântul împotriva lor) și cătră a patra strajă a nopții au venit la ei, umblând pre mare, și voia să treacă pre lângă ei.

49. Iară ei, văzând pre El umblând pre mare, le părea că easte nălucă și au strigat.

50. (Că toți L-au văzut pre El și s-au turburat). Și El îndată au vorbit cu ei și le-au zis lor: „Cutezați! Eu sânt, nu vă teameti”.

51. Și au intrat la ei în corabie și au încetat vântul și foarte preste măsură să spăimânta întru sine și să mira.

52. Că nu au fost înțales din pâni, că era inima lor împietrită.

Mate. 53. Și, trecând, au venit în pământul Ghenisaretului și ieșiră la vad.

54. Și, ieșind ei din corabie, îndată au cunoscut pre El.

55. Și, încungiurând ei toată laturea aceaea, au început cu paturile a aduce bolnavii, unde auzea că easte El, acolo.

56. Și, oriunde intra în sate, sau în cetăți, sau în orașe, pune la ulițe pre cei bolnavi și-L ruga pre El, măcar de poalele hainelor Lui să se atingă. Și câți să atingea de El să mântuia.

CAP 7

Mustră pre fariseii, cei ce muștra pre ucenicii lui Iisus, că mânca pâne cu mâinile nespălate, când ei poruncile lui Dumnezeu pentru predaniile sale le călcasă, adevărind care pot spurca pre om, adecă ceale ce ies din inimă. Fata Sirofenisii, după statornica ei rugare, o izbăvește de diavolul. Și pre cel surd și mut îl vindecă.

1. i s-au adunat la Dânsul fariseii și unii din cărturari, carii venise din Ierusalim.

2.* Și, văzând pre oarecarii din ucenicii Lui cu mâinile necurate, adecă nespălate, mănâcând pâne, își bătea joc.

3. Că fariseii și jidovii, toți, deacă nu-și spală mânilor des, nu mănâncă, știind învățatura bătrânilor.

4. Și din târg, deacă nu să spală, nu mănâncă. Și altele multe sânt care au luat a le ținea: spălarea păharilor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceaea, L-au întrebat pre El fariseii și cărturarii: „Pentru ce ucenicii Tăi nu umblă după obiceiul bătrânilor, ci mănâncă pâne cu mâinile nespălate?”

6. Iară El, răspunzind, au zis lor că: „Bine au prorocit Isaie de voi, fățarnicilor, precum easte scris: * «Norodul acesta cu buzele Mă cinstește, iară inima lor departe easte de la Mine».

7. Ci în zădar Mă cinstesc învățând învățaturi poruncile oamenilor,

8. Că, lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți obiceiurile omenești: spălarea vaselor și a păharilor și alte aseamenea ca aceastea multe faceți”.

9. Și zicea lor: „Bine, lăpădați porunca lui Dumnezeu, ca să țineți obiceiul vostru.

10. Că Moisi au zis: * «Cinstește pre tatăl tău și pre muma ta» și ** «Cel ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre mumă-sa cu moarte să moară».

11. Iară voi ziceți: «De va zice omul tătâne-său sau mumă-sa: Corvan (care easte dar): Cu ce te-ai fi fost folosit de la mine».

12. Și mai mult, nu-l lăsați pre el să mai facă ceva tătâne-său sau mumă-sa.

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu pentru obiceiul vostru carele l-ați dat și aseamenea de aceastea multe faceți”.

14. Și, chemând toată gloata, au zis lor: „Ascultați-Mă pre Mine toți și să înțeleageți.

15. Nimica easte din afară de om ce în-

***Mate. 15, 2**

***Isaia 29, 13**

***Ieșire 20, 12
2 Leage 5, 16**

Efes. 6, 2

****Ieșire 21, 16
Leviț. 20, 9**

tră într-însul, carea poate să-l spurce pre el, ci ceale ce ies dintr-însul, acealea sânt care spurcă pre om.

16. De are cineva urechi de auzit să auză”.

17. Și, deacă au intrat în casă de la norod, L-au întrebat ucenicii Lui de pildă.

18. Și au zis lor: „Au și voi sânteți așa neînțelegători? Dară, nu înțelegeteți că tot ce intră în om din afară nu poate să-l spurce?”

19. Că nu intră în inima lui, ci în pânțece și iasă prin șezut, curățind toate bucatele”.

20. Iară zicea că: „Ce iasă din om, aceea spurcă pre om.

Fac. 21. Că dinlăuntru, din inima oamenilor, ies cugetele ceale reale și preacurviile, curviile, uciderile,

6, 5

22. Furtușagurile, lăcomiile, răutățile, înșălăciunile, faptele de rușine, ochiul viclean, hula, trufiia, nebuniia.

23. Toate realele aceastea ies dinlăuntru și spurcă pre om”.

Muca. 24. Și, sculându-Să de acolo, S-au dus în hotarale Tirului și a Sidonului și, intrând în casă, voia să nu știe nimenea de El și nu au putut să fie ascuns.

5, 21

25. Că, auzind o muiare de Dânsul, a căriia față avea duh necurat, viind, au căzut la picioarele Lui.

26. Iară muiarea era elină, de neam din Finichiia Siriei, și-L ruga pre El ca să scoată dracul din fata ei.

27. Iară Iisus au zis ei: „Lasă să se sature întâiu fiii, că nu easte bine a lua pânea fiilor și a o lăpăda cânilor”.

28. Iară ea, răspunzind, au zis Lui: „Adevărat, Doamne, că și câni mîncă supt masă din fărmiturile fiilor”.

29. Și au zis ei: „Pentru cuvântul acesta, mergi, ieșit-au dracul din fata ta”.

30. Și, mergând în casa sa, au aflat dracul ieșit și fata zăcând în pat.

31. Și, iarăși ieșind din hotarale Tirului și a Sidonului, au venit la Marea Galileii Decapoli.

Mat. 32. Și I-au adus Lui un surd, grăind anevoie, și L-au rugat pre Dânsul ca să-Și puie mâna pre el.

9, 32

33. Și, luându-l pre el din mulțime, deosebi, Și-au băgat deagetele Sale în urechile lui și, scuihind, au atins limba lui.

34. Și, căutând la ceriu, au suspinat și i-au zis lui: „Effata!”, carea easte „Deșchide-te”.

35. Și îndată s-au deșchis urechile lui și s-au dezlegat legătura limbii lui și vorbea bine.

36. Și le-au poruncit lor ca să nu spuie nimărui, ci, cu cât le porunca El lor, ei mai mult Îl vestea.

37. Și preste măsură să mira, zicând: „Toate le-au făcut bine și pre surzi face a auzi și pre muți a grăi”.

CAP 8

Cu șapte pâini și puținei peștișori satură patru mii de oameni. Ucenicilor le poruncește a să păzi de aluatul fariseilor. Pre cel orb încet îl vindecă. Întrebându-să apostolii cine zic pre Iisus a fi, Petru Îl mărturisește a fi Hristos. Și puțin după aceea, satan să zice, pentru că-l certa când vestea patimile Sale de a purta crucea și cum că nimic nu trebuie să fie mai scump decât sufletul.

1.* n zilele acealea, fiind norod mult foarte și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii Săi, le-au zis lor: * Mat. 15, 32

2. „Milă-Mi de norod, că, iată, trei zile sânt cu Mine și nu au ce mânca.

3. Și, de-i voiu slobozi pre dâșii nemâncați la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dintru dâșii au venit de departe”.

4. Și i-au răspuns Lui ucenicii Lui: „De unde va putea cineva să sature pre aceștia de pâne, aici, în pustie?”

5. Și i-au întrebat pre ei: „Câte pâni aveți?” Iară ei au zis: „Șapte”.

6. Și au poruncit norodului să șează pre pământ și, luând ceale șapte pâni, mulțămind, au frânt și au dat ucenicilor Săi ca să le puie înainte; și le-au pus înaintea norodului.

7. Și avea și puținei peștișori și, blagoslovind și pre aceștia, au zis să-i puie și aceia înaintea lor.

8. Deci, au mâncat și s-au săturat și au luat rămășițe de sfărmituri, șapte coșerci.

9. Iară cei ce mîncasă era ca patru mii; și i-au slobozit pre ei.

10. Și, îndată intrând în corabie cu ucenicii Săi, au venit în părțile Dalmanutei.

11.* Și au ieșit fariseii și au început a să întreba cu Dânsul, cerând de la El semn din ceriu, ispitindu-L pre El. *Mat. 16, 1 Luca

11, 54

12. Și, suspinând cu Duhul Său, au zis: „Pentru ce neamul acesta semn ceare? Adevăr zic voao de să va da neamului acestuia semn”.

13. Și, lăsându-i pre ei, au intrat iarăși în corabie și au trecut de ceaea parte.

14.* Și au uitat să ia pâne, numai o pâne avea cu sine în corabie. *Mate. 16, 5

15. Și porunca lor, zicând: „Căutați de vă păziți de aluatul fariselor și de aluatul lui Irod”.

16. Și socotea unul cătră altul, zicând că: „Pâni nu avem”.

17. Și, cunoscând Iisus, au zis lor: „Pentru ce socotiți că pâni nu aveți? Încă nu cunoașteți, nici înțelegeteți? Au încă împietrită easte inima voastră?”

18. Ochi având, nu vedeți, și urechi având, nu auziți* și nu vă aduceți aminte? *Sus

6, 41

19. Când am frânt ceale cinci pâni la cinci mii, câte coșuri pline de fărmituri ați luat?” Zis-au ei Lui: „Doaosprăzeace”. Ioan 6, 11

6, 11

20. „Și când ceale șapte pâni la ceale patru mii, câte coșerci pline de fărituri ați luat?” Ei au zis: „Șapte”.

21. Și le-au zis lor: „Dară, cum încă nu înțelegeți?”

22. Și au venit în Vitsaida și l-au adus Lui un orb și l-au rugat pre El ca să-l atingă pre dânsul.

23. Și, apucând pre orb de mână, l-au scos pre el afară de sat și, scuihind în ochii lui și puindu-și mâinile pre el, l-au întrebat de veade ceva.

24. Și, rădicându-și ochii, au zis: „Văz oamenii ca copacii, umblând”.

25. După aceea, iarăși i-au pus mâinile pre ochii lui și l-au făcut să să uite și s-au îndreptat și au văzut luminat toate.

26. Și l-au trimis pre el la casa sa, zicând: „Nici în sat să nu întri, nici să spui cuiva în sat”.

*Mate. 16, 13 Chesariei lui Filip și pre cale întreba pre ucenicii Săi, zicând lor:** „Cine Mă zic oamenii că sânt?”

28. Iară ei au răspuns: „Ioan Botezatoriul, și alții, Ilie, iară alții, unul din proroci”.

29. Și El le-au zis lor: „Dară voi cine Mă ziceți că sânt?” Iară Petru, răspunzind, au zis Lui: „Tu ești Hristos”.

30. Și i-au oprit pre ei, ca să nu spuie nimănui de El.

31. Și au început a-i învăța pre ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a pătimi și a Să urghisi de bătrâni și de arhieriei și de cărturari și a Să omorî, și după trei zile, a învia.

32. Și de față cuvântul acesta grăia. Și apucându-L pre El Petru, au început a-L certa.

33. Iară El, întorcându-Să și văzând pre ucenicii Săi, au certat pre Petru, zicând: „Mergi după Mine, satano, că tu nu cugeți ceale ce sânt ale lui Dumnezeu, ci ceale ce sânt ale oamenilor”.

*Mate. 10, 38 16, 24 Luca 9, 23 14, 27 *Luca 17, 33 Ioan 12, 25

34. Și, chemând mulțimea cu ucenicii Săi, au zis lor:* „Cel ce vrea să vie după Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea sa și să vie după Mine.

Luca 9, 23 14, 27 *Luca 17, 33 Ioan 12, 25

35.* Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său piiarde-l-va. Iară cel ce-și va piiarde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela-l va mântui.

36. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și-și va piiarde sufletul său?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

*Mate. 10, 43 [33] Luc. 9, 26 12, 9

38.* Că, cine să va rușina de Mine și de cuvintele Meale întru acest neam preacurvariu și păcătos, și Fiiul Omenesc Să va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri”.

CAP 9

Cu Iisus la față schimbându-Să să împreună Moisi și Ilie. Zice că Ilie, când va veni, toate le va întregi, ba încă au și venit și nu l-au priimit. Goneaște pre duhul cel mut și surd, carele numai cu rugăciunea și cu postul să scoate. Vesteaște patimile Sale. Pricindu-să, ucenicii îi învață care dintre dânșii să fie mai mare. De cel ce scotea dracii, neurmând după Iisus. Despre tăierea smintealii mâinii, a piciorului sau a ochiului.

1. i le zicea lor:* „Amin zic voao că sânt unii din cei ce stau aici, carii nu vor gusta moarte, până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere”.

*Mate. 16, 28 Luca 9, 27

2.* Și, după șease zile, au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și i-au suit pre ei într-un munte înalt, deosebi sânguri, și Și-au schimbat fața înaintea lor.

*Mate. 17, 1 Luca 9, 28

3. Și hainele Lui s-au făcut strălucind și albe foarte, ca zăpada, în ce chip nălbitoriul pre pământ nu poate să nălbească.

4.* Și s-au arătat lor Ilie cu Moisi și grăia cu Iisus.

*Mate. 17, 9 [3]

5. Și, răspunzind Petru, au zis lui Iisus: „Ravi, bine easte noao a fi aici; și să facem trei colibi, Ție una și lui Moisi una și lui Ilie una”.

6. Că nu știa ce zice, că era înfricoșăți.

7. Și s-au făcut un nor, umbrindu-i pre dânșii, și au venit glas din nor, grăind: „Acesta easte Fiiul Mieu cel iubit, pre Acesta să-L ascultați”.

8. Și îndată, uitându-să împregiur, pre nimene nu au văzut, numai pre Iisus singur cu dânșii.

9. Iară pogorându-să ei din munte, le-au poruncit lor ca nimănui să nu spuie ceale ce văzuse, fără numai după ce Să va scula din morți Fiiul Omenesc.

10. Și ei au ținut cuvântul întru sine, întrebându-să: „Ce easte a să scula din morți?”

11. Și l-au întrebat pre El, zicând:* „Pentru ce zic cărturarii că să cade să vie întâiu Ilie?”

* Mala. 4, 5

12. Iară el, răspunzind, au zis lor: „Ilie, cu adevărat venind mai înainte, va tocmi toate și precum* easte scris de Fiiul Omenesc, ca să pață multe și să Se defaime.

*Isaiia 53, 3

13. Ci zic voao* că și Ilie au venit și au făcut lui câte au vrut cum easte scris de el”.

*Mate. 17, 12

14. Și, venind la ucenici, au văzut mulțime multă împregiurul lor și pre cărturari întrebându-se cu ei.

15. Și îndată, tot norodul, văzindu-L pre El, s-au spăimântat și, alergând, să închina Lui.

16.* Și au întrebat pre cărturari: „Ce vă priciți între voi?”

*Luca 9, 38

17. Și, răspunzând unul din mulțime, au zis: „Învățătoriule, am adus la Tine pre fiiul mieu, carele are duh mut.

18. Și, oriunde-l apucă, îl zdrobește și face spume și șcrâșnește dinții săi și să usucă. Și am zis ucenicilor Tăi să-l scoată și nu l-au putut”.

19. Iară el, răspunzind lui, au zis: „O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când voi răbda pre voi? Aduceți-l la Mine”.

20. Și l-au adus la El. Și, văzind pre el, îndată l-au scuturat pre el duhul și, căzind la pământ, să tăvălea spumând.

21. Și au întrebat pre tatăl lui: „Câtă vreme easte de când s-au făcut lui aceasta?” Iară el au zis: „Din pruncie.

22. Și de multe ori pre el și în foc l-au aruncat și în apă, ca să-l piarză; ci, de poți ceva, ajută-ne noao, fiindu-Ți milă de noi”.

23. Iară Iisus au zis lui: „De poți creade, toate să pot celui credincios”.

24. Și, îndată strigând tatăl pruncului cu lacrimi, au zis: „Crez, Doamne! Ajută necredințai mele!”

25. Și, văzând Iisus că năvălește norodul, au certat duhul necurat, zicând lui: „Duh mut și surd, Eu ție poruncesc: Ieși dintru dânsul și mai mult să nu întri întru dânsul!”

26. Și, strigând și mult scuturându-l pre el, au ieșit; și s-au făcut ca un mort, cât mulți zicea că au murit.

27. Iară Iisus, apucându-l de mână, l-au rădicat pre el și s-au sculat.

28. Și, întrând El în casă, ucenicii Lui L-au întrebat pre El, deosebi: „Căci noi nu l-am putut scoate?”

29. Iară El au zis lor: „Acest fealiu cu nimica nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post”.

Mate. 17, 22 30. Și, de acolo ieșind, mergea prin Galileea și nu au voit ca să-L știe cineva.

Luca 9, 22 31. Că învăța pre ucenicii Săi și zicea lor că Fiiul Omenesc Să va da în mâinile oamenilor și vor omori pre El și, după ce-L vor omori, a treia zi va învia.

32. Iară ei nu știa cuvântul și să temea să-L întreabe pre El.

33. Și au venit în Capernaum și, fiind în casă, i-au întrebat pre ei: „De ce vă prigoneați pre cale?”

Mate. 18, 1 34. Iară ei au tăcut, că să pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi mai mare dintru dânșii.

Luca 9, 46 35. Și, șezind, au chemat pre cei doisprăzece și le-au zis lor: „Cel ce vrea să fie întâiu să fie mai pre urmă de toți și tuturor slugă”.

36. Și, luând un prunc, l-au pus în mijlocul lor și, luându-l în brață, au zis lor:

Luca 9, 49 [48] 37. „Oricine priimește pre unul dintr-acești prunci întru numele Mieu pre Mine Mă priimește; și oricine Mă priimește pre Mine nu Mă priimește pre Mine, ci pre Cel ce M-au trimis pre Mine”.

38. Iară Ioan au răspuns Lui, zicând: „Învățătoriule, am văzut pre oarecarele, întru numele Tău, scoțind dracii, carele nu vine după noi și l-am oprit pentru că nu vine după noi”.

39. Iară Iisus au zis:* „Nu-l opriți pre el, că nimene nu easte carele face puteare în numele Mieu și să poată curând grăi rău de Mine.

40. Că oricine nu easte împotiva voastră pentru voi easte.

41.* Că oricine va adăpa pre voi cu un păhar de apă, întru numele Mieu, pentru că sânteti a lui Hristos; amin zic voao, că nu-și va piiarde plata sa. *Mate. 10, 42

42.* Și oricarele va sminti pre unul dintru acești mici, carii cred întru Mine, mai bine ar fi lui de s-ar lega o piatră de moară de grumazul lui și s-ar arunca în mare. *Mat. 18, 6 Luca 17, 2

43.* Și, de te smintește mâna ta, taie-o, că mai bine easte ție ciung să întri în viață, decât, doao mâni având, să întri în gheena, în focul cel nestâns, *Mat. 5, 30 18, 8

44. Unde viiarmele lor nu moare și focul nu să stânge.

45. Și, de te smintește piciorul tău, taie-l, că mai bine easte ție să întri în viață șchiop, decât, doao picioare având, să te arunci în gheena, în focul cel nestâns,

46.* Unde viiarmele lor nu moare și focul nu să stânge. *Isaia 66, 24

47. Și, de te smintește pre tine ochiul tău, scoate-l, că mai bine easte ție cu un ochiu să întri în împărăția lui Dumnezeu, decât, doi ochi având, să te arunci în gheena focului,

48. Unde viiarmele lor nu moare și focul nu să stânge.

49.* Că tot cu foc să va săra și toată jertva cu sare să va săra. *Levi. 2, 13

50.* Bună easte sarea; iară de va fi sarea nesărată cu ce o veți direage? Aveți întru voi sare și pace aveți întru voi”. *Mateiu 5, 13 Luca 14, 34

CAP 10

Rânduiaște nici într-un chip a lăsa muiarea, luând alta. Îmbrățișind pruncii, îi blagoslovește. Bogatul, care din tinerețe ținusă poruncile, nu priimește sfatul lui Iisus de a vinde toate. Ce plată vor lua cei ce lasă toate. Iară vestește patimile Sale. Cu prilejul sumeției fiilor lui Zevedeiu, învață ucenicii că nu cu arătarea domniei, ci cu plinirea slujbei trebuie să fie mai mare. Vindecă pre Vartimeu, orbul.

1.* i, de acolo sculându-Să, au venit în hotarale Iudeii, de ceaa parte de Iordan; și iarăși s-au adunat noroadale la Dânsul și, cum să obicinuisă, iară învăța pre ei. *Mate. 19, 1

2. Și, apropiindu-se fariseii, L-au întrebat pre El: „Oare easte slobod bărbatului să-și lasă muiarea?” Ispitindu-L pre El.

3. Iară El, răspunzind, au zis lor: „Ce v-au poruncit voao Moisi?”

4. Iară ei au zis:* „Moisi au lăsat să se scrie carte de slobozire și să o lasă”. *2 Leage 24, 1

5. Și, răspunzind Iisus, au zis lor: „După învățoșarea inimii voastre s-au scris voao porunca aceasta.

6. Iară de la începutul facerii,* bărbat și muiare au făcut Dumnezeu. *Facer. 1, 27

7. Pentru aceasta, va lăsa omul pre tatăl 2, 24

Mateiu 19, 5 său și pre mumă-sa și să va lipi de muiarea sa.

1 Cori. 7, 10 8. Și vor fi amândoi un trup. Că de-aci nu mai sânt doi, ci un trup.

Efes. 5, 31 9. Deci, ce au împreunat Dumnezeu omul să nu despartă”.

1 Cori. 6, 16 10. Și în casă, iarăși L-au întrebat pre El ucenicii Lui de aceasta.

11. Și le-au zis lor: „Oricine-și va lăsa muiarea și va lua alta preacurveaște cu ea.

12. Și muiarea, de-și va lăsa bărbatul său și se va mărita după altul, preacurveaște”.

13. Și aducea la Dânsul prunci ca să Se atingă de ei, iară ucenicii certa pre cei ce-i aducea.

14. Iară Iisus, văzind, nu l-au părut bine și au zis lor: „Lăsați pruncii să vie la Mine și nu-i opriți pre ei, că a unora ca aceștia easte împărăția lui Dumnezeu.

15. Amin zic voao, oricine nu va priimi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul nu va intra întru ea”.

16. Și, luându-i în brațe, Și-au pus mâinile preste ei și i-au blagoslovit.

17. Și, ieșind El la cale, alergând oarecine și ingenuchind înaintea Lui, întreba pre El, zicând: „Învățătoriule bune, ce voiu face ca să moștenesc viața de veaci?”

*Mate. 19, 16 Luca 18, 18 18. Iară Iisus i-au zis lui: „Ce Mă zici bun? Nimene nu easte bun, fără numai unul Dumnezeu.

Ieșire 20, 13 19. Știi poruncile: să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, pre nimene să nu păgubești, cinsteaște pre tatăl tău și pre mumă-ta”.

20. Iară el, răspunzind, au zis: „Învățătoriule, aceastea toate le-am păzit din tinerețele mele”.

21. Iară Iisus, căutând spre el, l-au iubit pre dânsul și i-au zis lui: „Încă una-ți lipseaste: du-te și vinde toate câte ai și dă săracilor și vei avea comoară în ceriu și, luând crucea, vino după Mine”.

22. Iară el, întristându-să de cuvântul acesta, s-au dus scârbit, pentru că avea multă avuție.

23. Și, căutând împrejur Iisus, au zis ucenicilor Săi: „Cât de anevoie vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuție”.

24. Iară ucenicii s-au spăimântat de cuvintele Lui. Și, răspunzind iarăși Iisus, le-au zis lor: „Fiilor, cât de cu anevoie easte celor ce nădăduiesc întru avuție să între întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Mai lesne easte cămilei să treacă prin ureachia acului, decât bogatul să între întru împărăția lui Dumnezeu”.

26. Iară ei mai mult să mira, zicând unul cătră altul: „Dară cine să va putea spăsi?”

27. Și, căutând Iisus spre ei, au zis: „La oameni easte cu neputință, iară nu la Dumnezeu, că la Dumnezeu toate sânt cu putință”.

Mate. 19, 27 Luca 18, 28 28. Iară Petru au început a-l zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate și am venit

după Tine”.

29. Și, răspunzind Iisus, au zis: „Amin zic voao, nimene nu easte carele și-au lăsat casa sa sau frații sau sororile sau pre tatăl său sau pre mumă-sa sau muiarea sau fiii sau moșiile pentru Mine și pentru Evanghelie,

30. Și să nu ia de o sută de ori mai mult, acum, întru această vreme, casă și frați și surori și mumă și fii și moșii cu goniri și în veacul cel viitoriu, viața de veaci.

31.* Iară mulți vor fi cei dintâiu pre urmă, și cei de pre urmă, întâiu”.

*Mate. 19, 30

32. Și era pre cale, suindu-să în Ierusalim, și mergea Iisus înaintea lor; iară ei să mira și, mergând după Dânsul, le era frică.* Și, luând iarăși pre cei doisprăzeace, au început a le spune ceale ce era să se întâmple Lui:

*Luca 18, 31

33. Că: „Iată, ne suim în Ierusalim și Fiiul Omenesc Să va da arhierilor și cărturarilor, și-L vor judeca pre El spre moarte și-L vor da păgânilor.

34. Și-L vor batjocori pre El și-L vor bate pre El și-L vor scuipi și-L vor omori și a triia zi va învia”.

35.* Și au venit la El Iacov și Ioan, feciorii lui Zevedei, zicând: „Învățătoriule, vom ca ce vom ceare să ne faci noao”.

*Mate. 20, 20

36. Iară El au zis lor: „Ce veți să fac voao?”

37. Iară ei au zis Lui: „Dă-ne noao ca să ședem unul de-a dreapta Ta și altul de-a stânga Ta, întru mărirea Ta”.

38. Iară Iisus au zis lor: „Nu știți ce cereți! Putea-veți bea paharul carele voiu bea Eu și cu botezul cu care Eu Mă voiu boteza a vă boteza?”

39. Ei au zis Lui: „Putea-vom”. Iară Iisus au zis lor: „Paharul, cu adevărat, care Eu voiu bea, îl veți bea, și cu botezul cu care Eu Mă voiu boteza, vă veți boteza.

40. Iară a ședea de-a dreapta Mea și de-a stânga Mea nu am Eu a vă da voao, ci celor ce s-au gătit”.

41. Și, auzind cei zeace, au început a le părea greu de Iacov și de Ioan.

42. Iară Iisus, chemându-i pre ei, le-au zis lor: „Știți* că celor ce li să pare că împărătesc neamurile le stăpânesc pre eale și maimarii lor le domnesc pre eale.

*Luca 22, 25

43. Iară întru voi nu va fi așa, ci carele ar vrea să fie mai mare întru voi să fie voao slugă.

44. Și cel ce va vrea să fie întru voi mai întâiu să fie tuturor slugă.

45. Că și Fiiul Omenesc nu au venit ca să-I slujască Lui, ci ca să slujască El și să-Și dea sufletul Său răscumpărare pentru mulți”.

46.* Și au venit în Ierihon. Și, ieșind El din Ierihon și ucenicii Lui și norod mult, Vartimei, orbul, feciorul lui Timei, ședea lângă cale, cerșind.

*Mate. 20, 29 Luca 18, 35

47. Și, auzind că Iisus Nazarineanul easte, au început a striga și a zice: „Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă!”

48. Și-l certa pre el mulți ca să tacă. Iară el cu mult mai vârtos striga: „Fiiul lui David, miluiaște-mă!”

49. Și, stând Iisus, au zis să-l cheame; și au chemat pre orb, zicându-i: „Cutează, scoală-te, că te cheamă”.

50. Iară el, lăpădându-și haina sa, sculându-să, au venit la Iisus.

51. Și, răspunzind Iisus, i-au zis lui: „Ce vei să-ți fac ție?” Iară orbul au zis Lui: „Învățătoriule, ca să văz”.

52. Iară Iisus au zis lui: „Mergi, credința ta te-au mântuit”. Și îndată au văzut și au mers după Iisus pre cale.

CAP 11

Pre mînzul asinii cu cinste întră în Ierusalim. Smochinul blăstămându-l, sacă. Pre cei ce cumpăra și vindea, îi scoate din besearică. Arată putearea credinții ceii întru Dumnezeu, zicând a ierta fratelui ceale ce ne-au greșit. Cărturarilor nu spune cu ce puteare face aceastea, că nici ei n-au răspuns la întrebarea de botezul Lui Ioan.

*Mate.
21, 1
Luca
19, 29

1. **S**i* când să apropiia cătră Ierusalim, cătră Vitaghia și Vitania, spre Muntele Măslinilor, au trimis doi din ucenicii Săi,

2. Și le-au zis lor: „Meargeți în satul cel dinaintea voastră și îndată, întrând într-însul, veți găsi un mânz legat, pre care nime din oameni nu au șezut. Și, dezlegându-l, să-l aduceți.

3. Și, de va zice voao cineva: «Căci faceți aceasta?», ziceți că Domnului trebuiaște. Și îndată-l va slobozi aici”.

4. Deci, au mers și au găsit mînzul legat lângă ușe, afară, la despărțirea căii, și l-au dezlegat.

5. Iară unii din cei ce sta acolo au zis lor: „Ce faceți, de dezlegați mînzul?”

6. Ei au zis lor cum le-au poruncit lor Iisus și i-au lăsat pre ei.

*Ioan
12, 14

7.* Și au dus mînzul la Iisus și i-au așternut ei pre el veșmintele sale și au șezut pre el.

8. Și mulți așternea veșmintele sale pre cale, iară alții tăia stâlپări din copaci și le așternea pre cale.

*Psalm
117, 24

9. Și cei ce mergea înainte și cei ce vinea pre urmă striga, zicând:* „Osana! Bine e cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!

Mateiu
21, 9
Luca
19, 38

10. Bindecuvântată e împărăția carea vine în numele Domnului a părintelui nostru, David. Osana, întru cei de sus!”

*Mate.
21, 10

11.* Și au intrat Iisus în Ierusalim și în besearică și, văzind toate, fiind vremea de cătră seară, au ieșit în Vitania cu cei doisprăzeace.

12. Și, a doao zi ieșind ei din Vitania, au flămânzit.

*Mate.
21, 19

13.* Și, văzind un smochin de departe,

având frunză, au venit ca doară ar afla ceva într-însul. Și, venind la el, nimică nu au aflat, fără numai frunzele, pentru că nu era încă vremea smochinelor.

14. Și, răspunzind Iisus, au zis lui: „Să nu mai mânce nimene de acum înainte rod din tine în veac”. Și auzea ucenicii Lui.

15. Și au venit în Ierusalim și, întrând Iisus în besearică, au început a scoate pre cei ce vindea și cumpăra în besearică, și au răsturnat measele schimbătorilor de bani și scaonile celor ce vindea porumbi.

16. Și nu au lăsat să poarte cineva vas prin besearică.

17. Și învăța, zicând lor: „Au nu easte scris* că: «Casa Mea casă de rugăciune să va chema la toate neamurile?» Iară voi o ați făcut peșteră tâlharilor”.

*Isaia
56, 7
Ieremie
7, 11

18. Și, auzind, cărturarii și arhierii căuta cumu-L vor piarde pre El, că se temea de Dânsul, pentru că tot norodul să mira de învățătura Lui.

19. Și, făcându-să seară, au ieșit Iisus afară din cetate.

20. Și, a doao zi, trecând, au văzut smochinul uscat din rădăcină.

21. Și, aducându-și aminte Petru, l-au zis Lui: „Învățătoriule, vezi, smochinul care l-ai blăstămat s-au uscat”.

22. Și, răspunzind Iisus, au zis lor:* „Aveți credința lui Dumnezeu.”

*Mate.
21, 21

23. Că, adevăr zic voao că cel ce ar zice muntelui acestuia: Rădică-te și te aruncă în mare și nu să va îndoi întru inima sa, ci va creade că ce va zice va fi, fi-va lui orice va zice.

24.* Pentru aceaea zic voao: Toate câte ceareți, rugându-vă, să creadeți că veți lua, și va fi voao.

*Mate.
7, 7
21, 22

25. Și, când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotiva cuiva, ca și Părintele vostru, Cel din ceriuri, să iarte voao greșelele voastre.

*Mate.
6, 14
18, 35
Luca
11, 9

26. Că, de nu veți ierta voi, nici Părintele vostru, Cel din ceriuri, nu va ierta voao greșelele voastre”.

27. Și iarăși au venit în Ierusalim și, umblând El prin besearică, au venit la Dânsul arhierii și cărturarii și bătrânii.

28. Și l-au zis Lui:* „Cu ce puteare faci aceastea? Și cine Ț-au dat Ție această puteare, ca să faci aceastea?”

*Luca
20, 2

29. Iară Iisus, răspunzind, au zis lor: „Voiu întreba și Eu pre voi un cuvânt și să-Mi răspundeți și voiu spune voao și Eu cu ce puteare fac aceastea.

30. Botezul lui Ioan din ceriu au fost, au de la oameni? Răspundeți-Mi!”

31. Și ei cugeta întru sine, zicând: „De vom zice: «Din ceriu», va zice: «Pentru ce, dară, n-ați crezut Lui?»»,

32. Iară de vom zice: «De la oameni», să temea

de norod, pentru că toți avea pre Ioan cum că cu adevărat au fost proroc.

33. Și, răspunzind, au zis lui Iisus: „Nu știm”. Și Iisus, răspunzind, au zis lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce puteare fac acestea”.

CAP 12

Spune pildă de viia cea dată lucrătorilor, carii pre slugi și pre fiul stăpânului l-au ucis. Să ispiteaște de la farisei despre dajdea chesariului și de la saducheii despre Înviiare. Să întrebă de la cărturari de porunca dintâiu. Iară El întreba cum zic cărturarii pre Iisus: a fi Fiiu lui David? Învățând a Să feri de dânșii. Laudă pre văduvă pentru doi fileari aruncați în vistierie.

1. i au început a grăi lor în pilde:

„Un om au sădit vie și o au îngrădit cu gard și au săpat într-însa teasc (a) și au zidit turn și o au dat lucrătorilor și s-au dus departe.*

*Isaiia

5, 1

Ieremie

2, 21

Mateiu

21, 33

Luca

20, 9

2. Și, la vreme, au trimis o slugă la lucrători, ca să ia de la lucrători din rodul viei.

3. Iară ei, apucându-l pre dânsul, l-au bătut și l-au slobozit deșert.

4. Și iară au trimis la dânșii pre altă slugă; și pre acela, bătându-l cu pietri, i-au spart capul și l-au slobozit batjocorit.

5. Și iară au trimis pre altul, și pre acela l-au omorât și pre alții mulți; pre unii bătându-i, pre alții omorându-i.

6. Deci, având încă un fiu iubit, al său, mai pre urmă au trimis și pre acela la dânșii, zicând că: «Se vor rușina de fiul meu».

7. Iară lucrătorii aceia au zis între sine: «Acesta easte moșteanul, veniți să-l omorâm și va fi moșia a noastră».

8. Și, prinzându-l pre el, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

9. Ce va face, dară, stăpânul viei? Veni-va și va piiarde pre acei lucrători și viia o va da altora,

*Psalm

117, 22

Isaiia

28, 16

Mateiu

21, 42

Fapte

4, 11

Roma.

9, 33

1 Petr.

2, 7

*Mat.

22, 15

Luca

20, 20

10. Au nici Scriptura aceasta nu ați cetit?* Piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului.

11. De la Domnul s-au făcut aceasta și easte minunată în ochii noștri”.

12. Și căuta să-L prinză pre El și să temea de norod, că cunoscură că cătră ei au zis pilda aceasta. Și, lăsându-L pre Dânsul, s-au dus.

13.* Și au trimis la Dânsul pre unii din farisei și din irodiiani, ca să-L prinză în cuvânt.

14. Iară ei venind, l-au zis Lui: „Învățătoriule, știm că adevărat ești și nu-Ți easte grijă de nimene, că nu cauți în fața oamenilor, ci cu adevărat calea lui Dumnezeu înveți. Cade-să a da dajde împăratului, au ba? Da-vom, au nu vom da?”

15. Iară El, știind fățarnicia lor, au zis lor: „Ce Mă ispititi? Aduceți-Mi un ban să văz”.

16. Iară ei l-au adus și au zis lor: „Al cui easte chipul acesta și scriptura?” Ei au zis Lui: „Al chesariului”.

1. (a) În cea de la Alexandria easte: lac.

17. Și, răspunzind Iisus, au zis lor:* „Dați ceale ce sânt ale chesariului chesariului și ceale ce sânt a lui Dumnezeu, lui Dumnezeu”. Și să mira de Dânsul.

*Rom.

13, 7

18.* Și au venit la El saducheii, carii zic că nu easte înviiare, și l-au întreat pre El, zicând:

*Mate.

22, 23

Luca

19. „Învățătoriule, Moisi au scris noao* că: de va muri fratele cuiva și va rămânea muiarea, și feciori nu va lăsa, ca să ia fratele lui pre muiarea lui și să rădice sămânță fratelui său.

20, 27

*2 Leage

25, 5

20. Fost-au șapte frați și cel mai mare au luat muiare și, murind, nu au lăsat sămânță.

21. Și al doilea o au luat pre dânsa și au murit; și nici acela nu au lăsat sămânță: și al treilea, așijderea.

22. Și o au luat pre dânsa toți șapte și nu au lăsat sămânță. Și, mai pre urmă de toți, au murit și muiarea.

23. Dară la înviiare, când vor învii, a căruia dintră ei va fi muiare? Că toți șapte o au ținut pre ea muiare”.

24. Și, răspunzind Iisus, au zis lor: „Au nu pentru aceasta rătăciți, neștiind scripturile, nici putearea lui Dumnezeu?”

25. Că, după ce vor învii din morți, nici să vor însura, nici să vor mărita, și vor fi ca îngerii în ceriuri.

26. Iară de morți, că se vor scula, au nu ați cetit în cartea lui Moisi, de rug, când i-au grăit Dumnezeu lui, zicând:* «Eu sânt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov».

*Ieșir.

3, 6

Mateiu

22, 32

27. Nu easte Dumnezeu al morților, ci al viilor. Voi, dar, mult rătăciți”.

28.* Și, apropiindu-să unul din cărturari, carele auzisă pre ei, întrebându-să cu Dânsul și văzând că bine le-au răspuns lor, l-au întreat pre El: „Carea poruncă easte mai întâiu de toate?”

*Mate.

22, 35

29. Iară Iisus au răspuns lui că, mai întâiu de toate poruncile, easte:* „Auzi, Israile, Domnul Dumnezeul nostru easte un Domn.

*2 Leage

6, 4

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeul Tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată putearea ta. Aceasta easte porunca cea dintâiu.

31.* Și a doao, aseamenea aceștia: Să iubești pre deaproapele tău ca însuși pre tine. Mai mare decât acestea, altă poruncă nu easte”.

*Levi.

19, 18

Mate.

22, 39

32. Și cărturariul au zis Lui: „Bine, Învățătoriule, adevărat ai zis că un Dumnezeu easte și nu easte altul afară de Dânsul.

Roam.

13, 9

Galat.

33. Și a iubi pre El din toată inima, din tot cugetul și din tot sufletul și din toată putearea; și a iubi pre deaproapele ca însuși pre sine mai mult easte decât toate arderile de tot și jârtvele”.

5, 14

Iacov

2, 8

34. Iară Iisus, văzând că cu înțelepciune au răspuns, i-au zis lui: „Nu ești departe de împă-

răția lui Dumnezeu”. Și nimene mai mult nu îndrăznește să-L întreabe pre El.

35. Și, răspunzind Iisus, au zis, învățând în besearică: „Cum zic cărturarii că Hristos este Fiiul lui David?”

*Psalm 36. Că însuși David au zis întru Duhul Sfânt: *
109, 1 «Zis-au Domnul Domnului Mieu: Șezi de-a
Mateiu dreapta Mea, până ce voiu pune pre vrăjmașii
22, 44 Tăi scaon picioarelor Tale».

Luca 37. Deci, însuși David Îl zice pre El Domn;
20, 42 și de unde este lui fiiu?” Și mult norod
bucuros asculta pre El.

*Mate. 38. Și zicea lor întru învățătura Sa: * „Pă-
23, 3 ziți-vă de cărturarii cărora le place a umbla
Luca în haine lungi și carii iubesc întrebările de
11, 43 sănătate prin târguri,

39. Și șederile mai sus la adunări și a ședea
20, 46 mai înainte la ospețe,

40. Carii mănâncă casele văduvelor și cu
fățarie îndelung să roagă; aceștia vor lua mai
grea judecată”.

*Luca 41. * Și, șezând Iisus împotriva vistieriei,
21, 1 privea cum arunca norodul banii în vistierie
și mulți bogăți arunca mult.

42. Și, venind o văduvă săracă, au aruncat
doi fileari, ce este un codrat.

43. Și, chemând pre ucenicii Săi, le-au zis
lor: „Adevăr zic voao că această văduvă
săracă au aruncat mai mult decât toți cei ce
au aruncat în vistierie.

44. Că toți din prisoseala sa au aruncat, iară
aceasta din lipsa sa toate câte au avut au
aruncat, toată avuția sa”.

CAP 13

Zisă că să va răsi besearica. Vestește că vor fi războaie și multe năczuri și urâciunea pustiirii de Hristoși mincinoși și proroci mincinoși. După seamnele ceale din trupurile ceale cerești, va veni cu slavă Fiiul Omenesc. Și Aceluia sămnă de la smochin. Iară pentru că nime nu ști[e] vreama, poruncește tuturor a priveghiia.

* Mateiu 1. * i, ieșind El din besearică, zis-au
24, 1 Lui unul din ucenicii Săi:
„Învățătoriuile, vezi ce pietri și
ce zidiri”.

2. Și, răspunzind Iisus, i-au zis lui: „Vezi
*Luca aceste zidiri mari? * Nu va rămânea piază
19, 44 pre piază, carea să nu să răsipească”.

21, 6 3. Și, șezând El în Muntele Maslinilor,
împotriva besearicii, L-au întrebat pre El
deosebi Petru și Iacov și Ioan și Andreiu:

4. „Spune-ne noao când vor fi acestea? Și
ce sămnă va fi când să vor sfârși acestea
toate?”

5. Iară Iisus, răspunzind lor, au început a
*Efes. zice: * „Căutați ca să nu vă înșeale cineva pre
5, 6 voi.

2 Tesal. 6. Că mulți vor veni în numele Mieu, zicând
2, 3 că Eu sânt, și pre mulți vor amăgi.

7. Iară când veți auzi războaie și auziri de
războaie, să nu vă turburați, că să cade să fie
acestea, ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că să va scula neam pre neam și
împărăție pre împărăție și vor fi cutremuri
pre alocurea și vor fi foameți și turburări.

9. Începătura durerilor acestea; iară vă
păziți pre voi înșivă, că vă vor da pre voi la
săboară și la adunări și vor bate pre voi, și la
domni și la împărați vă vor duce pentru Mine,
spre mărturie lor.

10. Și în toate neamurile trăbuiaste, mai
înainte, să se propoveduiască Evangheliia.

11. * Iară când vor duce pre voi de vă vor da,
nu vă grijiți mai înainte ce veți grăi, nici
cugetați, ci ceaea ce să va da voao, întru acela
ceas, aceaea să grăiți, că nu sânteți voi cei
ce grăiți, ci Duhul Sfânt.

*Mate. 10, 19
Luca 2 [12], 11
21, 14

12. Și va da frate pre frate spre moarte și
tată pre fecior. Și să vor scula feciorii asupra
părinților și-i vor omori pre ei.

13. Și vă vor urî toți pentru numele Mieu;
iară cel ce va răbda până în sfârșit, acela să
va mântui.

14. * Iară când veți vedea urâciunea pustiirii
stând unde nu să cade, de carea au zis Daniil,
prorocul (cel ce ceteaste înțaleagă), atunci
cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.

*Danii. 9, 27
Mateiu 24, 15

15. Și cel ce va fi deasupra casii să nu să
pogoară în casă, nici să între să ia ceva din
casa sa.

Luca 21, 20

16. Și cel ce va fi la câmp să nu să întoarcă
să-și ia haina sa.

17. Iară, vai, celor ce vor avea în pânțele și
celor ce vor apleca în zilele acealea.

18. Ci vă rugați ca să nu fie fuga voastră
iarna.

19. Că vor fi zilele acealea scârbă, ca aceaea
carea nu au fost, din începutul zidirei carea
au zidit Dumnezeu, până acum, și nici va mai
fi.

20. Și, de nu ar fi scurtat Dumnezeu zilele
acealea, nu s-ar fi mântuit nici un trup; și
pentru cei aleși, pre carii i-au ales, va scurta
zilele acealea.

21. * Și atunci, de va zice cineva voao: «Iată,
aici este Hristos», sau: «Iată, acolo», să nu
creadeți.

*Mate. 24, 23
Luca 21, 8

22. Că să vor scula Hristoși mincinoși și
proroci mincinoși și vor da seamne și
minuni, ca de-ar putea să înșeale și pre cei
aleși.

23. Iară voi vă păziți, că, iată, mai înainte,
am spus voao toate.

24. * Ci, în zilele acealea, după scârba
aceaea, soarele să va întuneca și luna nu-și
va da lumina sa.

*Isaia 13, 10
Iezechie 32, 7

25. Și stealele ceriurilor vor cădea și puterile
ceale din ceriuri să vor clăti.

32, 7

26. * Și atunci, vor vedea pre Fiiul Omenesc
venind în nori, cu putere multă și cu mărire.

*Ioil 2, 10

27. Și atunci, va trimite îngerii Săi și va
aduna pre aleșii Săi, de la ceale patru vânturi,
de la marginea pământului până la marginea
ceriului.

Mateiu 24, 31

28. Iară de la smochin vă învățați pildă:

când sânt stâlpările tinere și crește frunza, știți că aproape este vara».

29. Așa și voi, când veți vedea acestea făcându-să, să știți că aproape este, lângă uși.

30. Adevăr grăiesc voao că nu va trece neamul acesta, până nu vor fi acestea toate.

31. Ceriul și pământul vor trece, iară cuvintele Meale nu vor trece.

32. Iară de zioa și de ceasul acela nimene nu știe. Nici îngerii carii sânt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl.

Mate. 24, 42 33. Păziți-vă, privegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vreamea aceea.

34. Ca un om carele să duce departe, lăsându-și casa sa și dând slugilor sale puteare și fieștecui lucrul lui și portariului poruncește ca să privegheaze,

35. Privegheați, dară (că nu știți când va veni domnul casii, seara, au la miiazănoapte, au la cântatul cocoșilor, au dimineată).

36. Să nu cumva, venind fără de veaste, să vă afle pre voi durmind.

37. Iară ceale ce le zic voao, tuturor le zic: Privegheați!”

CAP 14

Căpeteniile popilor să sfātuiesc a ucide pre Iisus. Pre care muiarea varsă mir de mult preț, cârtind ucenicii. Să vinde de la Iuda, despre a căruia vindere Iisus grăiaște ucenicilor la masă, cinând, în carea, pâinea în trupul Său și vinul în sânge prefăcându-le, dă ucenicilor. Vestește că toți să vor sminti și tăgăduirea lui Petru, cea de trei ori. Și, după a treia rugăciune, să prinde de jidovi, dintră care Petru taie ureachia unuia. Și, fugând ucenicii, înaintea lui Pilat, să pârăște de mărturie mincinoasă și, vinovat de moarte judecându-să, să scuipe, să bate și de trei ori de Petru să tăgăduiaște.

*Mate.
26, 2
Luca
22, 1

1.*

i era Paștile și Azimele după doao zile, și căuta arhieriei și cărturarii cum pre Dânsul, cu înșălăciune prinzindu-L, să-L

omoare,

2. Iară zicea: „Nu în praznic, ca să nu fie gâlceavă întră norod”.

Mate. 26, 6 Ioan 12, 1 3. Și, fiind El în Vitania, în casa lui Simon Leprosul, și șezând El, venit-au o muiare având vas cu mir de nard curat, de mult preț, și, spărgând vasul, l-au vărsat pre capul Lui.

4. Și era unii carii tânjea întru sine și zicea: „Pentru ce s-au făcut această pagubă a mirului?”

5. Că putea să se vânză mai mult decât cu trei sute de dinari și să se dea săracilor”. Și să mânia pre ea.

6. Iară Iisus au zis: „Lăsați-o pre ea, ce-i faceți supărare? Că bun lucru au făcut cu Mine.

7. Că pre săraci pururea-i aveți cu voi și când veți vrea le puteți face lor bine, iară pre Mine nu Mă veți avea pururea.

CAP 13 ȘI 14

8. Aceasta ce au avut au făcut, mai înainte, au apucat a unge trupul Mieu spre îngropăciune.

9. Adevăr zic voao, oriunde să va propovedui Evangheliia aceasta în toată lumea și ce au făcut aceasta să va spune întru pomenirea ei”.

10.* Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doișprăzeace, au mers la arhieriei ca să-L vânză pre El lor. *Mate. 26, 14

11. Iară ei, auzind, s-au bucurat, și i-au făgăduit ca să-i dea bani și căuta prilej cum L-ar vinde pre El.

12*. Și în zioa cea dintâiu a Azimelor, când jârtvea Paștile, zis-au cătră El ucenicii Lui: *Mate. 26, 17 Luca 22, 7 „Unde vrei să mergem să gătim, ca să mănânci paștile?”

13. Și au trimis doi din ucenicii Săi și au zis lor: „Meargeți în cetate și va întâmpina pre voi un om, ducând un vas cu apă; meargeți după el.

14. Și, oriunde va intra, ziceți stăpânului casii că Învățătorul zice: «Unde este sălașul întru care să mănânc paștile cu ucenicii Miei?»

15. Și el va arăta voao un foișor mare, așternut gata, acolo gătiți noao”.

16. Și au mers ucenicii Lui și au venit în cetate și au găsit așa cum ziseasă lor; și au gătit paștile.

17.* Și, făcându-să seară, venit-au cu cei doișprăzeace. *Mate. 26, 20

18. Și șezind ei și mâncând, au zis Iisus: Luca 22, 14 „Adevăr zic voao* că unul din voi va să Mă vânză, cel ce mănâncă cu Mine”. *Ioan

19. Iară ei au început a să întrista și a zice Lui, unul câte unul: „Doară, eu sânt?” Și altul: „Au, doară, eu sânt?” 13, 21

20. Iară El răspunzind, au zis lor: „Unul dintră cei doișprăzeace este, carele întinge cu Mine în blid.

21. Ci Fiiul Omenesc va merge* precum este scris de El. Iară vai omului celuia prin carele Fiiul Omenesc să va vinde! Mai bine ar fi fost lui de nu s-ar fi născut omul acela”. *Psalm 40, 10 [9] Fapte 1, 16

22.* Și mâncând ei, au luat Iisus pâne și, blagoslovindu-o, o au frâmt și au dat lor și au zis: „Luoți, mâncați, acesta este trupul Mieu”. *Mate. 26, 26 1 Cori. 11, 24

23. Și luând păharul, mulțămind, l-au dat lor și au beut dintră-însul toți.

24. Și au zis lor: „Acesta este sângele Mieu, a Legii ceii Noao, care pentru mulți să varsă.

25. Amin zic voao că de acum nu voiu mai bea din rodul viții, până în zioa aceea când voiu bea întru împărăția lui Dumnezeu”.

26. Și, după ce au dat laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

27. Și au zis lor Iisus* că: „Toți vă veți sminti întru Mine în noaptea aceasta; că scris este: «Bate-voiu păstoriul și să vor răsipi oile». *Ioan 16, 32 Zahari. 13, 7

28. Ci, după ce voiu învia, voiu merge mai înainte de voi în Galileea”.
29. Iară Petru au zis Lui: „De s-ar sminti și toți întru Tine, dară eu nu”.
30. Și au zis Iisus lui: „Adevăr zic ție că astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de ce va cânta cocoșul de doao ori, de trei ori te vei lăpăda de Mine”.
31. Iară el mai vartos zicea: „De mi-ar fi să moriu cu Tine, nu mă voiu lăpăda de Tine”. Așijderea, și ceialalți toți zicea.
- *Mate. 26, 36 Luca 22, 40 32.* Și au venit la satul ce să zicea Ghetsimani și au zis cătră ucenicii Săi: „Ședeți aici până Mă voiu ruga”.
33. Și au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan cu Sine; și au început a Să spăimânta și tare a Să măhni.
34. Și au zis lor: „Întristat easte sufletul Mieu până la moarte, rămâneți aici și privegheați”.
35. Și, mergând puțintel, au căzut pre pământ și Să ruga ca, de ar fi cu puțință, să treacă de la El ceasul.
36. Și au zis: „Avva, Părinte, toate sânt Ție cu puțință. Mută de la Mine paharul acesta, însă nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu”.
37. Și au venit și i-au găsit pre ei dormind și au zis lui Petru: „Simone, dormi? Nu putuși un ceas priveghea?”
38. Privegheați și vă rugați ca să nu intrați în ispită, că duhul easte deșteptat, iară trupul slab”.
39. Și iarăși au mers de S-au rugat, același cuvânt zicând.
40. Și, întorcându-Să, i-au găsit pre ei iarăși durmind (că era ochii lor îngreoiți) și nu știa ce să răspundă Lui.
41. Și au venit a treia oară și au zis lor: „Dormiți și vă odihniți! Sosit-au sfârșitul, venit-au ceasul; iată, Să dă Fiiul Omenesc în mânilor păcătoșilor.
42. Sculați să mergem; iată, cel ce M-au vândut s-au apropiat”.
43. Și încă grăind El, venit-au Iuda, unul din cei doisprăzece,* și cu el mulțime multă, cu sabii și cu fuști de la arhieriei și de la cărturari și de la bătrâni.
- *Mate. 26, 47 Luca 22, 47 Isaiia 18, 3 44. Și cel ce L-au vândut pre El le-au fost dat lor semn, zicând: „Pre Carele voiu săruta, Acela easte. Prindeți-L și-L duceți fără frică”.
45. Și, venind îndată, s-au apropiat de El și I-au zis Lui: „Bucură-Te, Învățătoriule!” Și L-au sărutat pre El.
46. Iară ei și-au pus mânilor pre El și L-au prins.
47. Iară unul din cei ce sta lângă El, scoțind sabiia, au lovit pre sluga arhierelui și i-au tăiat lui ureachea.
48. Și, răspunzind Iisus, au zis lor: „Au, ca la un tâlhariu ați ieșit, cu sabii și cu fuști, să Mă prindeți.
49. În toate zilele am fost la voi în besearică, învățind, și nu M-ați prins. Ci ca să se plinească Scripturile”.
- 50.* Și, lăsindu-L pre El, au fugit toți. *Mate.
51. Iară un tânăr mergea după El, îmbrăcat cu giolgiu pre trupul gol; și au prins pre acela tinerii. 26, 56
52. Iară el, lăsând giolgiul, gol au fugit de la ei.
- 53.* Și au dus pre Iisus la arhierul și s-au adunat acolo toți arhieriei și bătrânii și cărturarii. *Mate. 26, 57 Luca
54. Iară Petru, de departe, mergea după El, până înlăuntru, în curtea arhierelui, și sedea împreună cu slugile și să încălzea la foc. 22, 54 Ioan
- 55.* Iară arhieriei și tot sfatul căuta împotriva lui Iisus mărturie, ca să-L omoară, și n-au găsit. 18, 13 *Mate.
56. Că mulți mărturisea minciună asupra Lui și nu era aseamenea mărturiile lor. 25, 59
57. Și unii, sculându-să, mărturisea minciună asupra Lui, zicând
58. Că: „Noi L-am auzit pre El zicând că: *Ioan 2, 19 «Eu voiu sparge această besearică făcută de mână și în trei zile alta, nefăcută de mână, voiu zidi»”.
59. Și nici așa nu era aseamenea mărturisirea lor.
60. Și, sculându-să arhierul în mijloc, au întreat pre Iisus, zicând: „Dar nu răspunzi nimica ce mărturisesc aceștia asupra Ta?”
61. Iară El tăcea și nimic nu răspundea. Și iarăși arhierul L-au întreat pre El și I-au zis Lui: „Au Tu ești Hristos, Fiiul Celui binecuvântat?”
62. Iară Iisus au zis: „Eu sânt,* și veți vedea pre Fiiul Omenesc șezind de-a dreapta puterii și venind cu norii ceriului”. *Mate. 24, 30 26, 64
63. Iară arhierul, rumpându-și hainele sale, au zis: „Ce ne mai trebuiesc noao mărturii?”
64. Auzit-ați hula, ce vi să pare voao?” Iară ei toți L-au judecat pre El a fi vinovat morții.
65. Și au început unii a-L scuipa pre El și a acoperi fața Lui și a-L bate preste obraz și a zice Lui: „Prorocește!” Și slugile Îl bătea cu palme preste obraz.
- 66.* Și fiind Petru jos, în curte, venit-au una din slujnicile arhierelui, *Mate. 26, 69 Luca
67. Și, văzând pre Petru încălzându-să, căutând spre el, au zis: „Și tu erai cu Iisus Nazarineanul”. 22, 56 Ioan
68. Iară el s-au lepădat, zicând: „Nu știu, nici pricep ce zici tu”. Și au ieșit afară, înaintea curții, și au cântat cocoșul. 18, 17
- 69.* Și slujnica, văzându-l pre el, iară au început a zice celor ce sta acolo că: „Acesta dintr-înșii easte”. *Mate. 26, 73 Luca
70. Iară el iarăși s-au lepădat. Și preste puțin, iarăși, cei ce sta acolo au zis lui Petru: „Adevărat, dintru dânșii ești. Că galileean ești. Și vorba ta easte aseamenea”. 22, 59 Ioan
71. Iară el au început a să blă[s]tăma și a să 18, 25

jura că: „Nu știu pre omul acela carele ziceți”.

Mate. 72. Și a doao oară au cântat cocoșul. Și și-au adus aminte Petru de cuvântul care-l ziseasă Iisus lui că: „Mai înainte de ce va cânta cocoșul de doao ori, vei să te leapezi de Mine de trei ori”. Și au început a plânge, depărtându-să.

CAP 15

Părât fiind Iisus înaintea lui Pilat, nimic nu răspunde. Să aleage Varava. Și Iisus Să dă să Se răstignească, Carele, în multe chipuri batjocorindu-Să de ostași, Să duce la răstignire. Și, împărțindu-să veșmintele Lui între tâlhari, Să răstignească. Aude blăstămurile multora. Să face întunearec. Și strigând Iisus: „Eli!”, cu oțet adăpat fiind, cu mare strigare Își dă sufletul, a Căruia trup Iosif îl îngroapă.

* Mateiu 27, 1
Luca 22, 56
[66] L-au dat lui Pilat.
Ioan 18, 28

1.* i îndată, dimineața, făcând sfat arhieriei cu bătrânii și cu cărturarii și toată adunarea, și legând pre Iisus, L-au dus și L-au dat lui Pilat.

2. Și L-au întreat pre El Pilat: „Tu ești împăratul jidovilor?” Iară El, răspunzând, au zis lui: „Tu zici”.

*Mate. 27, 12
*Luca 23, 2
Ioan 18, 33

3.* Și arhieriei mult Îl pârea pre El.
4.* Și Pilat iarăși L-au întreat pre El, zicând: „Dar nimica nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc asupra Ta?”
5. Iară Iisus, mai mult, nimica nu au răspuns, cât să mira Pilat.
6. Iară la tot praznicu le slobozea lor câte un vinovat, pre carele cerea ei.
7. Și era unul carele să chema Varava, cu soțiile lui prins, carii în zarvă ucidere făcuse.
8. Și, strigând norodul, au început a ceare, precum pururea le făcea lor.
9. Iar Pilat le-au răspuns lor, zicând: „Veți să slobozesc voao pre împăratul jidovilor?”
10. (Că știia că pentru pizma dedeasă pre El arhieriei).
11. Iară arhieriei au îndemnat mulțimea ca, mai vărtos, pre Varava să le slobozească lor.

*Mate. 27, 22
Luca 23, 14
*Ioan 18, 40

12.* Iară Pilat, răspunzind, iarăși au zis lor: „Dară ce veți să facă Acestuia, pre Carele-L ziceți împăratul iudeilor?”
13.* Iară ei iarăși au strigat: „Răstignească-L pre El!”
14. Iară Pilat le-au zis lor: „Dar ce rău au făcut?” Iară ei mai mult striga: „Răstignească-L pre El!”
15. Iară Pilat, vrând să facă pre voia norodului, le-au slobozit lor pre Varava; și pre Iisus, bătându-L, L-au dat ca să Se răstignească.

*Mate. 27, 27
Ioan 19, 2

16. Iară* ostașii L-au adus pre El înlăuntru curții carea easte divan și au adunat toată oastea.
17. Și L-au îmbrăcat pre El cu haină mohorâtă și, împletind, cunună de spini L-au pus Lui.

râtă și, împletind, cunună de spini L-au pus Lui.

18. Și au început a să închina Lui și a zice: „Bucură-Te, împăratul iudeilor”.

19. Și-L bătea preste cap cu trestie și-L scuiepa pre El și, puindu-se în genunche, să închina Lui.

20. Și, după ce L-au batjocorit pre El, L-au dezbrăcat de haina cea mohorâtă și L-au îmbrăcat în hainele Sale și L-au dus să-L răstignească.

21.* Și au silit pre oarecare ce trecea, Simon Chirineu (carele vinea din câmp, tatăl lui Alexandru și a lui Ruf) ca să ducă crucea Lui.

22. Și L-au dus pre El în locul Golgota, care să talmăcească Locul Căpăținilor.

23. Și I-au dat Lui să bea vin amestecat cu smirnă; iară El nu au luat.

24.* Și, răstignindu-L pre El, au împărțit veșmintele Lui, aruncând sorți pre eale, cine ce va lua.

25. Și era ceasul al treilea și L-au răstignit pre Dânsul.

26. Și era scrisoarea vinei Lui scrisă: „Împăratul iudeilor”.

27. Și cu El au răstignit doi tâlhari, pre unul de-a dreapta și pre altul de-a stânga Lui.

28.* Și s-au umplut Scriptura, carea zice: „Și cu cei fără de lege S-au socotit”.

29. Iară cei ce trecea hulea pre El, clătind cu capetele sale și zicând:* „Ia! Cel ce strici besearica și în trei zile o zidești,

30. Mântuiaște-Te pre Tine însuși și Te pogoară de pre cruce”.

31. Așijderea, și arhieriei, bătându-și joc, zicea unul cătră altul, împreună cu cărturarii: „Pre alții au mântuit, iar pre Sine nu Să poate mântui.

32. Iisus, împăratul lui Israil, să Se pogoară acum de pre cruce, ca să vedem și să creadem întru Dânsul”. Și cei ce era împreună răstigniți cu El Îl batjocorea.

33. Deci, fiind ceasul al șeasălea, întunearec s-au făcut preste tot pământul, până la al noaolea ceas.

34. Iar în ceasul al noaolea, au strigat Iisus cu glas mare, zicând:* „Eloi, Eloi, Lama Savahtani?” Ce să zice: „Dumnezeul Mieu, Dumnezeul Mieu, căci M-ai lăsat?”

35. Iar unii din cei ce sta acolo, auzind, zicea: „Iată, pre Ilie strigă”.

36. Și, alergând unul și umplând un bureate cu oțet și puindu-l întru o trestie, L-au adăpat pre El, zicând: „Lăsați să vedem de va veni Ilie să-L pogoară pre El”.

37. Iară Iisus, slobozind glas mare, au răpăosat.

38. Și catapeteasma besearicii s-au rupt în doao, de sus până jos.

39. Și, văzând sutașul, cel ce sta îna-

*Mate. 27, 32
Luca 23, 22

*Mate. 27, 35
Luca 23, 34
Ioan 19, 23

*Isaia 53, 12

*Ioan 2, 19

*Psalm 21, 1
Mateiu 27, 46

intea Lui, că așa strigând au răpăosat, au zis: „Adevărat, omul acesta Fiiul lui Dumnezeu era”.

Mate. 40. Și era și muieri, de departe privind, întră care era Mariia Magdalena și Mariia lui Iacov celui Mic, și muma lui Iosie și Salomiia.

Luca 8, 2 El și slujia Lui, și alte multe care mersease cu El în Ierusalim.

Mate. 42. Și, făcându-să seară (că era vineri, carea easte înaintea sâmbetei),

Luca 43. Venit-au Iosif, cel din Arimatea, sfeatnic cinstit, carele și el aștepta împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, au intrat la Pilat și au cerut trupul lui Iisus.

44. Iară Pilat să mira de au murit așa curând. Și, chemând pre sutaș, l-au întrebat: „Au de mult au murit?”

45. Și, cunoscând de la sutașul, au dăruit lui Iosif trupul.

46. Și, cumpărând giolgiu și luându-L, L-au înfășurat cu giolgiul și L-au pus în mormânt, care era săpat în piatră; și au răsturnat o piatră pre ușa mormântului.

47. Iară Mariia Magdalena și Mariia a lui Iosie privea unde-L vor pune.

CAP 16

Minunându-să muierile la mormântul lui Iisus, îngerul le vestește învierea Lui. Carele întâiu Se arată Mari[i] Magdalinii, dupa aceea, la doi ucenici, într-altă față. Mai pre urmă, celor unsprăzeace, șezind, li S-au arătat. Și, arătându-Să, le-au împutat necredința, trimițându-i în toată lumea să propoveduiască și să boteaze, adăogând seamnele care vor urma celor ce vor creade. Și așa, în ceriu S-au suit.

* Mate. 28, 1 Luca 24, 1 **1.*** i, după ce au trecut sâmbăta, Mariia Magdalena și Mariia a lui Iacov și Salomiia au cumpărat mireazme, ca să meargă să-L ungă pre El.

*Ioan 20, 1 **2.** Și foarte de dimineață,* în zioa cea (a) dintâiu a săptămânii, au venit la mormânt, răsărind soarele.

3. Și zicea întră sine: „Cine va răsturna noao piatra de pre ușa mormântului?”

4. Și căutând, au văzut piatra răstur-

2. (a) Întru una de sâmbete.

nată, că era mare foarte.

5.* Și, întrând în mormânt, au văzut pre un tinăr șezind de-a dreapta, îmbrăcat în vejmânt alb, și s-au spăimântat. *Mate. 28, 5 Luca

6. Iară el au zis lor: „Nu vă spăimântați, pre Iisus Nazarineanul, Cel răstignit, căutați? S-au sculat, nu easte aici. Iată, locul unde L-au pus pre El. Ioan 20, 12

7. Ci meargeți de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge mai înainte de voi în Galileea. Acolo veți vedea pre El,* cum au zis voao. *Sus 14, 28

8. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, că le cuprinsease pre eale tremur și frică și nimica nimărui nu au spus, că să temea.

9. Iară deacă au înviiat dimineața,* în zioa cea dintâiu a săptămânii, S-au arătat întâiu Mariei Magdalinei, dintru carea scoseasă șeapte draci. *Ioan 20, 16

10. Aceaea, mergând, au vestit celor ce au fost cu El, carii plângea și să tânguia.

11. Și ei, auzind că easte viu și cum că L-au văzut ea, nu au crezut.

12.* Iară după aceaea, la doi dintr-înșii mergând, S-au arătat într-un alt chip, carii mergea la un sat. *Luca 24, 13

13. Și aceia, mergând, au spus celoralalți; și nici pre aceia nu i-au crezut.

14. Iară după aceaea, șezind cei unsprăzeace, li S-au arătat și au împutat necredințai lor și împetririi inimii, căci celor ce L-au văzut pre El că au înviiat nu au crezut.

15. Și au zis lor: „Meargeți în toată lumea, vestiți Evangheliia la toată zidirea.

16. Cel ce va creade și să va boteza mântui-să-va; iară cel ce nu va creade osândi-să-va.

17. Iară seamne celor ce vor creade aceastea vor urma:* cu numele Mieu draci vor scoate, în limbi noao vor grăi. *Fap. 16, 18

18.* Șerpi vor lua și de ar bea ceva de moarte nu va strica lor; pre bolnavi mânil-și vor pune și bine le va fi”. Fapte. 2, 4

19. Și Domnul, după ce au grăit cu dânșii,* S-au înălțat la ceriu și au șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. *Fapt. 28, 5

20. Iară ei, ieșind, au propoveduit pretutindinea, ajutorindu-i (b) Domnul și cuvântul întărindu-l, prin seamnele care urma. *Luca 24, 51

20. (b) Împreună lucrând.